

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE7202

بسم الله الرحمن الرحيم

انگار دعا و شمع شنایا

بر نام شهنشاهی است زیبا

کانه ز نظرش بلام و کاست

اعمال شبانه روزی است

شد هر عملی که در شب تار

چون روز بعلم او نمودار

انجا که نه دزد راه یابد

خورشید تدارکش بتابد

سرکه نهان بشهر ویداست

پیشش همه اشکار ویداست

پیدا کن هر بلند و پستی

۴
ہم سوجھنستی وستی

تازد بستر قدم را

از پرده کشید سر قدم را

از امر کنی کہ بر لب آورد

ایجاد زمین و آسمان کرد

آورد بدور چون سمارا

شد لیل و نهار آشکارا

این جلوه ناکه مهر و ماه است

بر بهستی و صنع حق کو اوست

پیداست رشتک ستاره

بر جلوه هیتیش اشاره

حسنش همه حیرت و تماشا است

مجنون و را دماغ لیلی است

جَلَّ جَلَالُهُ وَعَظُمَتْ كِبَرِيَّتُهُ

کاشانه جلال ذاتش را از شمع آرائی

حمد حامین پروانه و پروانه چراغ

کلیم را بر طور تجلی صفاتش بال پروانه

قمری ناطقه گو که گو که قُتْمُ بَوْصَفِه

در صماخ جانبازان کوشش زوچرا

طوق تهیدیشش بگردن زرت

و بیل خامه کدام که بلبان شنایش

لبیان بی زبانی نخواست و چرا رسوا

تا ویش سر نه در کلو نشند

سیت

بر اوج جلال حضرت او

هر فاخته شور ز امی کو کو

سفینه متاع ممکنات از ورطه نابود

در ساحل وجود رسانیده اوست

و کو هر موجودات از ممکن نیست
ببازار هستی منجیلے کروانیده او

سیت

زوره تا بخورشید آنچه پیدا

زیباغ صنعت کارش تماشا

نظم

ذات پاکش که بمثال آمد

بر ترا زوهم و هم خیال آمد

در ره وصف و مجاست محال

که گشاید عقاب و ایهمال

وقف و کزش همه زمان و بین

وصف و آتش قرون این و این

آری لسان افصح البیان طوطی عرب

و عجم اشرف اولاد آدم برگزیده عالم

صلی الله علیه وآله وسلم که قاب
 قوسین آوآدنی از برتری القاب
 تقریش ادنی پایه و سیر فاو حی
 الی عبدیه ما او حی از نجیسته
 علمش کمترین پایه با این همه تقرب درگاه
 و قرب خاطر خواه در راه معرفش به
 ما عرفناک معرف گشته و با وجود

چنین جلالت ذات و احصای

صفاتش حرف لا اَحْصٰی

برزبانش گذشته

جاتی که نه خبر تیل و م زو

از سدره فرانه یک قدم زو

از مابین شکسته پای

کی دست و ه سر سائی

بہتر کہ شیم یا ازان کو

ای مایحی و حضرت او

زین باب نبی چو در گذر کرد

القصد سر است مختصر کرد

عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَعَلَى آلِهِ

أَوْتَادِ خِيَامِ الْإِسْلَامِ کہ حرم دین

مبین را اساطین اند و کاشانه شرع

مستین را مصباح بین از بحر فرو شدگان

ورطه هلاکت سفن نجات اند و براه

و اماندگان تیره ضلالت هدایت

صلوات الله علیه وعلیهم بعدد

من صله و صام و تحیات

و بركاته علی رواجهم

بعدد من قعد و قام و بعد بر ضمایر

ذوی الفهم والفراسة و سر از صاجان

عقل و کیاست روشن هویدا باد

که خالق مكنونات نبی نوع انسان را

بمقتضای و ما خلقت الجن و الانس

الا یعبدون برای عبادت آفرید

و انرا در تائسی جناب سالت مآب

و پیروی حضرات ائمه اطهار و رهبر

کلی و جزئی که اوفق ذریعہ فوز و فلاح
 و اوفق وسیلہ رشکاری و نجاح است
 منحصر گردانیده و از انجا که ہمت
 والا نہمت بندگان دارا دربان
 حاوی مراتب فضل و کمال راوی
 احادیث مکرمات و اجلال مجمع
 فیوض یانیہ منبع انعامات سبحانیہ

قره با صرة سعادت غرة ناصیه جلالت

اسوة خاندان عظمت و جلالت خلاصه

دودمان قوت و شجاعت اوزنگ

نشین صدر دولت منصوب رتاج کرین

آیه نور و سرور شمس سمار جهانبا

ماه سیما ی کیتی ستانی معین دین دولت

پسین پیمیری مقوم اساس مستین دین حیدر

نظم

رونق ده تحت بادشاهی

هم سایه رحمت الهی

نافذ ز ثری است تا ثریا

حکمش ز او امر و نواهی

کف دستش بر پاشی سحاب احسان

دل دریا مویش در کهر بخشی است یزمان

سیت

زنده تارسم سخاوی کرد

نام حاتم ز جهان طی کرد

رخش و بدبشش تا بجوانکه خصم افکنی

خرامیده داستان رستم ز ابلی از خا طر

پیرزالان کهن سال ز ایل کردیده

در یادلی که باب کرش خشک نهالان

افلاس شاداب کسری منزلی که یخ
 عدل نوشیروان از در وادش
 حلقه یاب ناصری که همت عایش
 بداورسی مطلوبان مجبول منصوبیکه
 اعدایش مدام منکوب و مخدول
 ایام لاله را از دوری دور محفلش
 بر سینه داغ و در قرب انجمن

فیض موطنش مشعل خورشید اونی

چراغ ماه برج فلک بختیاری کوهر

درج شهریاری مروج شرع

مصطفوی حامی منہج مرتضوے

زہی این سرائی ہزار آمد

معینش محمد علیے یاور آمد

قانع اساس ظلم وعدوان قانع بنیان

جور و طغیان موس قوانین عدل
و داد و وارث دولت سلطنت خدا و

نظم

شاهی که عدیل او بدش

نشید و نه دیده آفریش

کنجد نه بنایه شایش

از خامه چه طاقت اویش

سرچشمه فضل و معدن داد

از معدنش جهان شد آباد

تا چترشهی بشرق کرد

روشن همه غرب و شرق کرد

تا داد و تحت سلطنت زیبا

افکنده ز پاسبانی آسب

تا سکه عدل بر ملا زد

در کوی خفا سر حبنا زد

مور را بقوت معدنش زویریل

و بزه را در عهد سیاستش اسدیل

نظم

بسکه ابواب عدل و اگر د

بزه با کرک همچرا کرده

از شجاعت چهار سیدش بھر

لَيْسَ لَيْتُ كَيْثْلَهُ فِي الدَّهْرِ

لا عجب کربزم که تازد

در جهان شور محشر اندازد

افکت آن تهتن بحیب

لرز و درسام پیرال آسا

جای جوزا اگر خسرو بد خو

آب تیغش کند و و پیکرا و

رخش رویتن شن و زبرد

از سر پیلتن بر آرد کرد

نست اندر شجاعتش مهر

از شجاعان انهم کشور

طرف شاهنش سعادوت جو

آصف دولتش سلیمان خو

معدلت را از دست پاینده

کرده بیدار از سر پانند

جور در عهد از بون کشته

هم ستمکاره غرق خون کشته

دست معجز نماش گاه کرم

ید بیضای و رحمت عالم

نقش هر ذره ز رشتانی او

شاد عالم ز مهربانی او

بسکه افسانده در هم و دنیا

طاق نیلی رواق شد ز کار

رحم او کرده برق را خندان

قهر او چشم ابر را کریان

از زبان کی بیان شود شال

برتر آمد ز حد امکانش

حدایزد که بر مراد دل

يافت عالم شهنشه عادل

المؤيد من السماء المنصور على

الأعداء زينة تاج وكنين ابو الفتح

معين الدين سلطان الزمان نوشيروا

عادل محمد علي شاه بادشاه غازی

لازال تسمو بس دولته طالعة

واقمار صولته ساطعة

سیت

قام ما قامت لسا والارض

دام فی الدهر ما یوی الفرض

قطعه حامل تاریخ سنه هجری و
فصل

جدا جشن جلوس شه والا تکریم

حق کرامت کنش سلطنت اقلیم

یافت از غره پشانی بخش رونق

سکه سلطنت خاتم و تاج و دیم

حرمت سوره حم و طفیل ط

حافظش واقف سرف لام و م

وقت آنست که واثق بدعا پاهیم

سکه بحر فی فصلی بنجائی تریم

تاب و نام محمد و علی نقش فواد

راج این سکه شاهی بھر اقلیم
۴۴ ۱۲ فصلی

بخیرات مصروف و عنان غنیمت

والا بطرف مَبَرَّات معطوف بود

یکی از زندگان درگاه بایمائی خدام

بارگاه به ترتیب این عجاله همیت

برگذاشت و در اندک مهلت این

رساله و خیزه مسمی و طایف نامه سلطان

۵۳ ۱۲ هجری

که اعداد حروفش سه تالیف را

حامل است و بر برخی از آداب

نمازهای سنتی و ادعیه و تلاوت

مصحف و خوردن طعام و آشامیدن

آب و بیداری و خواب و امثال

آن شامل با جمله افعال مستحبه و اعمال

مسنونه اش بر وفق طریقه حقیقه

اهل بیت عصمت و طهارت

صلوات الله عليهم در خیر تحریر رسیده

قطعه

برای ورود سلطان ابوالفتح

چو تالیفش باین آسانی آمد

ز ملک و اثنی هم نام و تاریخ

و ظایف نامه سلطانی آمد

و بودید مناسب مقام منجمله قطعات

تاریخ که بندگان درگاه کیتی پناه
 در سال جلوس مہمیت مانوس از
 نظر ہمایون گذرانیدہ ذخیرہ اندوز
 صلہ ہای عزت کردیدند و قطعہ
 تاریخ منظومہ پناہ علی الوالی کہ اش
 ہمسال تالیف سالہ شاہی است
 مندرج خاتمہ خطبہ کردید

قطعه اولے

بادشاہ عدل کستروین پناہ

انگہ بریابیش ظفر ماوا گرفت

از جلوس مہمیت مانوس شاہ

تخت زیب و تاج زینت گرفت

گفت و انو سال تاریخ جلوس

ایدل اکنون حق بر کز جا گرفت

قطعه ثانیه

شهبشاه معین الدین ابوالفتح

که بادا عمر و اقبالش زیاده

چو عون حق و تائید خدا داد

در اقبال بر روشش کشاده

ببارج چهارم یوم شنبه

ربیع الثانی شهر السعاده

ضیاحشید تخت سلطنت را

کلاه خسروی بر سر نهاده

جهان شد باغ باغ از جوش و شفت

کل عشرت نهال عیش زاده

بیکار از صلاتی فیض عايش

غنی شد هر سوار و هر پیاده

پای را پیش پیوسته نصرت

همیشه دست بسته ایستاده

بفرق بدسکالش رِق خا^{طفت}

بدام از قهر ربانی فتاده

بتاریخ جلوسش گفت و اثن

سر سلطنت از یب و اوه

وَمِنَ اللَّهِ التَّوْفِيقُ وَهُوَ حَسْبِي

وَنِعْمَ الرَّفِيقُ عَلَى مَا رَتَبَهَا عَلٰی

أَرْبَعَةَ أَبْوَابٍ وَخَاتِمَةً رَجُلًا رَأًى

أَنْ يُحْفَظَهُ اللَّهُ مِنْ حَرِّ الْوَلَاءِ الْخَاطِمَةِ

بِحُجْرِ الْمُصْطَفَى وَالْمُرْتَضَى وَابْنَاهُمَا

وَفَاطِمَةُ بَابُ أَوَّلٍ

در بیان اعمال و افعالی که از طلوع

صبح صادق تا قریب بزوال

آفتاب از وسط السماء باید نمود

باب دوم در اعمال و افعالی که
 از زوال آفتاب تا غروب آفتاب
 بجا باید آورد و باب سیوم
 در افعال و اعمالی که از غروب
 آفتاب تا نصف شب باید نمود
 باب چهارم در افعال و اعمالی
 که از نصف شب تا طلوع صبح

صادق باید ساخت خاتمه

در اعمال و ادعیه متفرقه که اختصار

نوقتی دون و سیه قتی ندارد

باب اول در افعال و اعمالی

که از طلوع صبح صادق تا قریب

بزوال آفتاب باید نمود و در وایا

بسیار و احادیث بیشتر و اوست

که از طلوع صبح صادق تا طلوع

آفتاب ملائکه از راق نبی آدم را

قسمت میکنند هر کس که آنوقت

در خواب باشد از نصیب آن روز

محروم ماند و من و سلوئی نبی ایل

درین ساعت هر روز نازل میشد

و هر کس که در خواب می بود آنروز

محتاج بکداتی میگردید و خواب این
 ساعت خواب شوم است و بزرگ
 و روگریه کرد و انداخت و چون
 از خواب برخیزد و دیده باشد
 خواب مکر و هی پس بر گردد
 از پهلوتی که بوده است بر آن
 به پهلوی دیگر و بگوید اِنَّمَا النَّجْمُ

مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا الْبَازِنِ

اللَّهُ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ وَمَا عَازَتْ بِهِ

مَلَائِكَةُ اللَّهِ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيََاؤُهُ

الْمُرْسَلُونَ وَالْأَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ

الْمُحَدِّثُونَ وَعِبَادُهُ

الصَّالِحُونَ مِنْ شَرِّ مَا رَأَيْتُ

وَمِنْ شَرِّ رُؤْيَايَ أَنْ تَضُرَّ بَنِي فِي دِينِي

أَوْ دُنْيَايَ وَمِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

و از ابوقتاوه حارث بن یزید

مروست که گفت شنیدم حضرت

رسول خدا صلی الله علیه و آله را

که میفرمود خواب نیکو از طرف

خدای عز و جل است پس چون

به میزگی از شما در خواب آنچه را

دوست دارد پس نقل نکند

آن خواب را مگر کسی که او را

دوست دارد و چون بپسند

خواب هولناکی پس باید که آب

و هنر میزد از و بجانب چپ خود

سه مرتبه و باید که پناه برد و بخدا از

شر شیطان و شر آن خواب
 و نقل نکند آنرا با حدی بدستیکه
 آن خواب با و ضرر میرساند
 و چون از خواب بیدار شو و بگوید
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانِي بَعْدَ مَا
 أَمَاتَنِي وَإِلَيْهِ النُّشُورُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 رَدَّ عَلَيَّ وَحْيِي لِأَحْمَدَ هُ وَاعْبُدْهُ

و سجده کند که حضرت رسالت بر توست
 هرگز از خواب بیدار نمیشد مگر آنکه
 سجده میکرد و چون بعد از سجده میشد
 این عابجه اند حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ
 حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِيَ مَنْذُ كُنْتُ
 حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ و امام
 بحق ناطق حضرت جعفر صادق

هر بار که از خواب بیدار میشد باواز

بلند چنانکه همه اهلخانه می شنیدند

مِیْغَمُو، اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰی هَوْلِ

الْمُطْلَعِ وَوَسِّعْ عَلَيَّ الْمَضْجِعَ وَارْزُقْنِيْ

خَيْرَ مَا قَبْلَ الْمَوْتِ وَارْزُقْنِيْ خَيْرَ

مَا بَعْدَ الْمَوْتِ چون او از خروس نشنوید

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ

وَالرُّوحَ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ

غَضَبِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ

سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي إِنَّهُ

لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ يَا كَرِيمٌ

قَتَبُ عَلَى نِكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَبَاتَنِي فِي عَرْوَةٍ

سَاكِنَةٍ وَرَدَّ إِلَى مَوْلَايَ نَفْسِي

بَعْدَ مَوْتِهَا وَلَمْ يَمُتْهَا فِي سَنَامِهَا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُمْسِكُ السَّمَاءَ
 أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بَازْنَةً لَئِنْ
 زَالَتَا إِنْ أَسْكَنْهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ
 إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 كَرَّمَنِي فِي سَنَامِي وَفِيَّامِي سَوْءِ الْحَدِّ
 لِلَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي يُبَوِّئُ فِي الْأَنْفُسِ حَيَّاتٍ وَمَوْتَهَا وَالَّتِي

لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَى

عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ

مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يَتَفَكَّرُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَبَاتَنِي فِي

عَافِيَةٍ وَصَبَحَنِي عَلَيْهَا سَائِئَةً عَرُوفِي

هَادِ يَا قَلْبِي سَالِمًا بَدَنِي سَوِيًّا خَلْقِي
 حَسَنَةً صُورَتِي لَمْ يُصِبْنِي قَارَعَةٌ
 وَلَمْ يُزِلْ بَنِي بَلِيَّةٍ وَلَمْ يَهْتِكْ لِي سِتْرًا
 وَلَمْ يَقْطَعْ عَنِّي رِزْقًا وَلَمْ يُسَلِّطْ عَلَيَّ
 عَدُوًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي وَأَحْسَنَ إِلَيَّ
 وَدَفَعَ عَنِّي أَبْوَابَ الْبَلَاءِ كُلَّهَا وَعَافَانِي
 مِنْ جَمِيعِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْقَيُّومُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَسُبْحَانَ

اللَّهِ رَبِّ النَّبِيِّنَّ وَاللَّهِ الْمُرْسَلِينَ

وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا

فِيهِنَّ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا

فِيهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ وَچون ہی آسمان نظر کند بگوید

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُوَارِي مِنْكَ كَيْلُ نَجَاحِ

وَلَا سَمَاءَ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَلَا أَرْضَ
ذَاتُ مِهَادٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ يَدْرِي بِبَعْضِهَا
فَوْقَ بَعْضٍ وَلَا يَجْرِي دُرِّيُّ يَدْرِي بَيْنَ
يَدَيِ الْمَدِيرِ مِنْ خَلْقِكَ تَدْرِي الرَّحْمَةَ
عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ
الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ غَارَتْ
النُّجُومُ وَنَامَتِ الْعُيُونُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

لَا نَأْخُذُكَ سِنَةً وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَ

اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَاللَّهِ الْمُرْسَلِينَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَيَسْجُدُ

از آخر سوره آل عمران انما انا بَشَرٌ

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اِنَّكَ

لَا تُخَلِّفُ اَلْمِيعَادَ عَلٰى بَنِ طَاوُسٍ

از جناب امام محمد باقر عروا نبت

نمود و است که آن حضرت فرمود
 کسی که صبح کند و در انگشت دست
 راست او انگشتی باشد که نیکین
 او از عقیق بود پیش از نیکه بیند
 احدی را بگرداند نیکین از رابط
 باطن گفت خود و بخواند سوره
 انا انعمنا علیک و بکریم انک بت بالله

وَحَلَّ لَشْرِيكَ لَهُ وَكَفَرْتُ بِالْجَبْتِ

وَالطَّاغُوتِ وَأَمِنْتُ بِسِرِّ مُحَمَّدٍ وَ

عَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَأَوَّلِهِمْ

وَأَخِيرِهِمْ مَحْفُوظٌ دَارِ دَاوَرَاتِهَا

وَرَأَى رُوزِ الشَّرَاحِ نَازِلَ مَشْهُودِ

از آسمان و آنچه بالا میرود و در آن

و آنچه فرو میرود و در زمین و آنچه

بیرون می آید از آن و باشد در
 حفظ و حمایت خدا تا آنکه شام
 کند و اگر تقاضای بول و غایط
 داشته باشد ضبط آن نماید و
 احادیث مرویست که اگر کسی
 احتباس بول و غایط کند نمازش
 مقبول نشود و چنان بود که گویا

آن بول و غایط در حالت نماز
 در دامن خود داشته و چون داخل
 بیت النحلا شود سر اموشاند
 و اگر بالای عمامه چیزی دیگر بر
 سر نهند خوب است و بسم الله
 بگویند و پای چپ را پیش گذازد
 و بگویند بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَاعُوْذُ بِاللّٰهِ

مِنَ الرَّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ الْمُنْجَبِ الشَّيْطَانِ

الرَّجِيمِ وَچون عورت خود را

برهنه کند بسم الله بگوید تا از نگاه

شیطان محفوظ ماند و رو و پشت

خود را جانب قبله و طرف

باد و طرف آفتاب و ماهتاب

بعنوانی که روشنی آن بر عورتین

نباید نیز نکند و خوردن آشامیدن
 و مسواک نمودن در وقت حد
 و همچنین استنجاء بدست راست
 کردن مکروه است و باید سنگینی
 جسد خود را بر پای چپ بدارد
 و چون نظرش بآب استنجا
 افتد بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ الذِّیْ

جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ نَجَسًا

وچون استنجا نماید این عابجواند

اللَّهُمَّ حِصْنِي وَرَجِيْ وَأَعِزَّهُ وَأَسْتُرْ

عَوْرَتِي وَحَرِّمْهُمَا عَلَى النَّارِ

وَوَفِّقْنِي لِمَا يُقَرِّبُنِي سِنِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ وَبِرَّكَاهِ اِزَا سَمَّجَا

فَارِغْ غَاشُو دَبَايَسْتَدُ وَدَسْتُ

خود را بر شکم باله و بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

الَّذِيْ مَخْطَعْنِيْ الْاَذَى وَهَنْأَنِيْ

طَعَامِيْ وَشَرَانِيْ وَعَافَانِيْ مِنَ الْبَلَوِ

و وقتی که قصد بیرون آمدن از

بیت الخلاء کند پای راست را

مقدم دارد و این دعا بخواند

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ عَرَّفَنِيْ لَذَّتَهُ وَابْقٰ

فَجَسَدِي قُوَّتُهُ وَأَخْرَجَ عَنِّي إِذَا هُ

يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا نِعْمَةً يَا لَهَا

نِعْمَةً لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُونَ قَدْرَهَا

و دیر شستن در بیت الخلا مش

بواسیر است و کلامی سوای ذکر

خدا نکند ماثور است که کسی که

کلام کند در بیت الخلا حاجتش

بر آورده نمی شود و چون خواهد

وضو نماید اول دندان هارا

بمسواک بآلود پاک سازد و در پیش

باب اخبار بسیار از ائمه اطهار

وارد است چنانچه از جناب

رسالت مآب حدیثی ماثور است

که حاصل مضمون صدق و بی شحون

آن بین پنج نماید پیوسته جبرئیل
 مرا بمسواک امر مینمود تا آنکه ترسیدم
 که دندانهای من ساییده شوند
 یا بریزند و در روایت دیگر آمده
 که فرمود جبرئیل آنقدر مرا
 بمسواک امر کرد که کمان کردم
 که برانست من واجب خواهد کرد

و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق ؑ ما ثور است که در

مسواک نمودن و واز و خصلت

است از سنت پیغمبران است

و پاک کننده دهان است و روشنی

بخشنده چشم است و موجب

خوشنودی پروردگار است

و بغم را دفع میکند و حافظه را
 زیاده مینماید و دندانها را سفید
 میکند و حسنهات را مضاعف
 میکند و اند و پوست انداختن
 و بوسیدن دندان را می برد
 و بن دندانها را محکم می سازد
 و اشتهای طعام را افزون می گرداند

و ملائکه بان خوشنود می شوند
و از حضرت امام جعفر صادق
مروست که فرمود مسواک را
پیش از وضو میاید کرد و اگر
فراموش نماید تا وضو بسیار و
بعد از وضو مسواک کند پس سه
مرتبه مضمضه کند بعد از مسواک

کردن و از حضرت رسالت بر^{تست}

مروست که فرمود دو رکعت

نماز که با مسواک بود بهتر است

از نهفتن دو رکعت نماز که بی مسواک

باشد و از جناب ولایت ما

اسد الله الغالب علی بن ابیطالب

منقولست که اگر کسی مسواک را

با وضو ضم کند و فرشته می آید و دها
خود را بر دها ن او می گذارد و آنچه
او می گوید بخاطر خود نگاه میدارد
و اگر مسواک نکند بخناری
می ایستد و قرائتش می شنود
و باید که مسواک بعرض دندان
بمالد نه در طول آن پس متوجه وضو

شود و ظرف آب را بطرف

دست راست خود بردارد و خود

رو بقبله نشیند و هر دو دست را

یک مرتبه بشوید اگر بعد از استنجای

بول وضو کند و دو مرتبه اگر بعد از

غایط بوده باشد و هر گاه دست

آب گذارد بسم الله بگوید تا کلمات

که بدست کرده محو شوند و شیطان
دور شود و چون مضمضه نماید خاتمه
لسان و جان او را بحکمت منور
گرداند و اگر استنشاق کند بوی
آتش و وزخ نشود و چون آب
بر روی بریزد و بشوید کناهای نیکه
بخشم و دهان کرده آمرزیده شوند

و در عرصه محشر سفید رو باشد و هرگاه
برود دست از مرقع بشوید کنایه
از راست و چپ فرو ریزند و غلبه
آتشین بر و حرام شود و چون بر سر
مسح کند او سجانه او را از سیئات پاک
نماید و وقتی که مسح پاها کند کنایه
از پاک زده بریزند و در هنگام عبور از

صراط بخوبی بگذرد و در حدیث مروست

که چون وضو برای نماز صبح نماید بخانه

کنایان شب او بوده باشد غیاز

کبار و در کافی و فقیه و تهذیب

از جناب امام جعفر صادق علیه السلام

منقول است که فرمود روزی جناب

امیر المومنین علی بن ابیطالب و محمد

بن حنفیہ علیہا السلام شستہ ہوؤ

ناگاہ آن حضرت فرمود ای محمد

ظرف آبی پیار کہ وضو سازم برای نماز

پس محمد بن حنفیہ رضی اللہ عنہ آب

آور و پس آنحضرت بدست راست

خود آب بر دست چپ خود ریخت

پس فرمود بسم اللہ وبالله والحمد لله

اللّٰهُمَّ جَلِّ الْمَاءَ طَهُورًا أَوْ لَمْ يُجْعَلْهُ

بِنَجْسًا بِسْمِ مُمْسِكٍ مُّوَدِّ وَفَرَمُو

اللّٰهُمَّ لَقِّنِي حُجَّتِي يَوْمَ الْقَاكَ وَأَطْلِقْ

لِسَانِي بِذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ بِسْمِ

اِسْتِثْقَاكَ كَرَمًا وَفَرَمُو اللّٰهُمَّ لَا تُحَرِّمُ

عَلَيَّ رِيحَ الْجَنَّةِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ

يَنْتَمِرُ رِيحَهَا وَرَوْحَهَا وَطِبَّهَا

بعد از آن روی مبارک خود رشت

پس فرمود اللَّهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِي يَوْمَ

تَسْوَدُ فِيهِ الْوُجُوهُ وَلَا تَسْوَدْ وَجْهِي

يَوْمَ تَبْيَضُّ فِيهِ الْوُجُوهُ پس دست

راست خود رشت و فرمود

اللَّهُمَّ اعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي وَالْخُلْدَ

فِي الْجَنَّةِ بِسَارِي وَحَاسِبْنِي حِسَابًا

يَسِّرْ اَبْدَانِ دَسْتِ چَرْدِ

شَسْتِ وَفَرَمُو وَاللّٰهُمَّ لَا تَقْطِنِيْ

كِتَابِيْ بِشِمَالِيْ وَلَا مِيْنِ وَرَأَيْ ظَهْرِيْ

وَلَا تَجْعَلْهَا مَغْلُوْلَةً اِلَى عُنُقِيْ

وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ مُّقْطَعَاتِ النَّيْرِ

بِسْمِ سَمْعِ سَمْعِ وَفَرَمُو وَاللّٰهُمَّ

غَشِّنِيْ بِرَحْمَتِكَ بِرَكَاتِكَ اَبْدَانِ دَوَا

خود را مسح کرد و فرمود اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْ

قَدَمَيَّ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزِلُّ فِيْهِ

الْاَقْدَامُ وَاجْعَلْ سَعْيِيْ فِيمَا يُرِضُكَ

عَنِّيْ يَا اَجَلَّ الْجَلَالِ وَالْاَكْرَامِ پس آنحضرت

سربارک خود را بلند نمود و بوسی

محمد بن حنفیه رضی الله عنه دید و فرمود

ای محمد سیکه وضو ساز و مثل

وضوی من بگوید مثل گفتن من خلق

نماید حق سبحانه و تعالی از هر قطره

فرشته که تقدیس و تسبیح و تکبیر نماید پس

بنویسد حق تعالی مر برای او ثواب

این بار و ز قیامت و شانه نمودن

بعد از هر وضو پریشانی ببرد و

نشسته شانه کند که باعث قوت دل

باشد و ایستاده نباید کرد که دل را
 ضعیف گرداند و از حضرت امام
 جعفر صادق ع ما ثور است که شانه
 گردن فقر را زایل میکرد و در دها
 دور میکند و روزی را فراخ میکند
 و مورانیکو میکند و حاجت را روا میکند
 و پشت را محکم میازد و الحاد بپشت

و شانه کردن با ستخوان میل تپ ارفع

میکند پس شانه را بدست راست

بگیرد و شانه کند و بگوید اللَّهُمَّ سَرِّحْ

عَنِّي الْمُؤْمَرَاتِ الْغُومَ وَ وَحْشَةَ الصَّيْدِ

و وَسُوسَةَ الشَّيْطَانِ سوره الم نشرح

و قل هو الله احد بخواند و چون فارغ

شود بگوید سُبْحَانَ مَنْ زَيْنَ الرِّجَالِ

بِاللَّحَى وَالنِّسَاءِ بِالذَّوَائِبِ وَازْجَابِ

سالت مآب ماثور است که فرمود

کسی که ببالد شانه را بر سر و ریش خود

و سینه خود و هفت مرتبه نزدیکی نکند

اورا در وی کاهپی و سنت است

که انگشترها در دست بکند چنانکه

منقول است که دو رکعت نماز

که بانشتری عقیق بوده باشد بهتر است
 از هزار رکعت که بی آن باشد و از
 جناب ولایت مآب ماثور است
 که نماز کسی که انکشر عقیق در دست
 داشته باشد بر نماز جماعتی که غیر عقیق
 در دست داشته باشند پهل ورج
 زیادتی دارد و هم از آنحضرت

مردیست که فرمود روزی رسول خدا
 بیرون آمد و انگشت جریعی بیاورد
 داشت و با نماز کرد و چون از
 نماز فارغ شد انگشت را بمن داد
 و فرمود این را در انگشت دست
 راست خود کن و با آن نماز کن
 که نماز در جریعی بیاورد برایت نماز است

و تسبیح و استغفار میگوید و ثوابش بر او

صاحبش نوشته میشود و از جناب اوست

منقول است که خداوند عالمیان نماید

من شرم میکنم از دستی که بسوی من

بلند شود دعا و در آن دست انکشته

فیروزه باشد و آرزو اماند بر گردانم

و از اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم

مانور است که هر نماز را دو وقت است
 و وقت اول افضل است از وقت
 دوم بمقدار یک آخرت افضل است
 از دنیا و بهتر است برای مومن
 از فرزند و مال و اول وقت و
 رضای خداست و آخر وقت و
 عفو است و عفو نمی باشد مگر از گناهان

و نیز منقول است که اول طلوع صبح
 وقتی است که ملائکه شب آسمان
 روند و ملائکه روز بر زمین آیند پس
 کسی که نماز صبح در آن وقت کند هر دو
 طایفه ملائکه شاهد آن نماز باشند
 و هر واحد از آن طایفه آن نماز را
 در صحیفه خود ثبت نمایند و هر که تأخیر

نماز صبح کند تا آنکه ستاره‌ها نمایان
 نباشند ملعون شود و الحدیث و چون
 شروع نماید بنماز اذان و اقامت را
 بوجه حسن بجا آورد و فصل کند
 در میان اذان و اقامت بسجده با
 و این دعا بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ قَلْبِي نَازِعًا
 وَعَاشِيًا قَارًا وَرِزْقِي دَائِرًا وَاجْعَلْ

عِنْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ ﷺ

وَقَرَّارًا وَمِنْهُ مَا كُنَّا نَطْلُبُ

كَمَا أَنَّ سَاعَةَ اجَابَتِ دُعَايَ

وَأَبِي الصَّبَاحِ أَرَضَتْ أَمَامَ مُحَمَّدٍ

رَوَايَتِ نَمُودِهِ هَسْتِ كَمَا انْخَضَتْ

فَرَمُودِ بَدْرِ سَيْكِهِ خَدَايِ بَرْكَ

وَبَرْكَ دُوسْتِ مِيدَارِ دَا زَنْدِكَانِ

مومنین خود هر دعا را پس لازم
 بگیرد دعا را در وقت سحر تا طلوع
 آفتاب بدست که آن ساعت عفت است
 که کشاده میشود در آن دروازه های
 آسمان قسمت کرده میشود در آن
 رزقها و برآورده میشود در آن
 حاجتها و روا میشود در آن حاجتها

بزرگ و در حدیث دیگر از جناب
 ولایت ایاب مروست که غنیمت
 دانند و عار از چهار چیز و منجمه
 اذان را شمرد و سنت است
 که دستهارا بد عابر دار و اگر دعا
 طلب رزق نماید کف دستهارا
 بجانب آسمان پهن کند و اگر از خو

و مضرتی پناه بخدا بر دکت دستیار
 بسوی قبله کند و اگر تضرع کند بمکث
 شهادت را حرکت دهد پس نماز را
 بخضوع و خشوع تمام و شرایط و ادا
 آن چنانکه در کتب فقهیه مسطور است
 بجاء آورد و این وجیزه کنجایش بیای
 آن نذار و چون از نماز فارغ شود

شروع با و را و نماید و بهترین او را و
 تسبیح حضرت سیده النساء علیها ^{الرحمة} السلام
 و الثناست چنانچه پسند صحیح از جناب
 صادق علیه السلام حدیثی ماثور است
 که حاصل مضمون صدق مشحون آن
 بدین نهج مینماید کسی که بخواند تسبیح
 فاطمه زهرا را در حالتی که بوده باشد

برستی که در شهید بران بوده امرزید
 و استکار شود و هم از آنحضرت
 مروست که بدستیکه ما امری نام
 اطفال خود را به تسبیح جناب
 فاطمه زهرا بچنانکه امر میکنم آنها را
 بنام پس التزام نمای آنرا و بدستیکه
 ملازمست نکند آن را بنده که شقی

و بد بخت شود شیخ طوسی و کینه

و این یابویه و دیگران با ساینده معتبره

از امام بحی ناطق حضرت جعفر صادق

روایت نموده اند که واجب است

بر هر مسلمان ده مرتبه خواندن این

تهلیل پیش از طلوع آفتاب پیش

از غروب آن و در بعضی و آیات

واروده است که اگر ترک شود

تضایک و در بعضی آیات کفار

کناهان اوست در آن روز و یل

این است لا اله الا الله وحده

لا شریک له له الملك وله الحمد

ویمیت ویمیت ویمیت وهو حی لا یموت

بید الخیر هو علی کل شیء قدير

و ابن بابویه و دیگر علمای رضوان الله
 علیهم از حضرت امام محمد باقر و ایت
 کرده اند که حضرت رسول خدا فرمود
 یکم بعد از نماز صبح ده مرتبه این
 دعا بخواند سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ حق تعالی او را عافیت

و ه از کوری و دیوانگی و خوره
 و پریشانی و خانه بر سرش فرو داند
 یا خرافت در وقت پیری این بگوید
 بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
 روایت نموده که هر که بعد از نماز
 صبح هفتاد مرتبه استغفر الله ربی
 و اتقُبُ الیه بگوید حق تعالی

اور ایام روز و هر چند در آن روز
 بنقاد و هزار گناه بکند و در روایت
 دیگر مقصد گناه بکند و از اهلیت
 طاهرین مروست که سه چیز است
 که همه پیمبران از حضرت آدم
 تا خاتم الانبیاء از یکدیگر میراث
 گرفته اند و جمله آن اینست که هر روز

بوقت صبح بگویند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ

ایماناً تَبَاشِرْ بِهِ قَلْبِیْ وَیَقِیْنًا حَتّٰی اَعْلَمَ

اَنَّهُ لَا یُضِیْبُنِیْ اِلَّا مَا کُتِبَ لِیْ

وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِیْ وَبَعْضُ رَوَايَاتِ

باضافه این عبارت است حَتّٰی

لَا اُحِبُّ تَعْجِیْلَ مَا اَخَّرْتَ وَلَا تاخیرَ

مَا عَجَّلْتَ یَا حَیُّ یَاقَیُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ

اَسْتَعِيْثُ اَصْلِحْ لِيْ شَانِيْ كُلَّهُ

وَلَا تَكِلْنِيْ لِنَفْسِيْ طَرْفَةِ عَيْنٍ

اَبَدًا وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وہر کس کہ ہر روز پیش از طلوع

اقاب بخواند اللہ اکبر اللہ اکبر

بَیْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُکْرَةً

وَاصِيْلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

كَثِيرًا لَّشَرِّكَ لَهُ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَرَشَتْهُ أَنْزَارُ كَرَمِهِ

و در میان بال خویش گذاشته

بآسمان رو و چون بآسمان اول

رسد ملائکه گویند با خود چه دار

گوید این کلمات را که مومنی گفته

پس ملائکه دعا کنند و گویند خدای تعالی

برای مومن رحمت کند و کناهش

بیا مرزد و همچنین بر هر آسمان که رسد

ملائکه آن آسمان همین دعا نمایند تا آنکه

بحالان عرش رسد ایشان نیز

این دعا کند و گویند این کلمات را

بخزیه داران اقوال مومنان

بپارتا در خزیه ثبت نمایند این را

کلمات خزینه است و کسی که مراد

یک مرتبه تا یک سال که مجموع سه صد

و شصت مرتبه میشود تسبیح حضرت

جبرئیل بخواند نمیرد تا اینکه به بند

جای خود را در بهشت و تسبیح

این است سُبْحَانَ اللَّهِ أَعْلَى الْقَائِمِ

سُبْحَانَ الْقَائِمِ اللَّهُ سُبْحَانَ

الْوَحِيدِ الْأَحَدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الصَّمَدِ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ

سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ رَبِّ

الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى وَابْوَالِدِ الْأَمْرِ كَوَيْدِ

وَرَدِ خَوْدِ كَفْتِ شَايِدِ تَاكِسَالِ

زنده نام پس ششم و سه صد
 و شصت مرتبه خواند م پس و یم
 جای خود را در بهشت و همچنین
 ربیع این صبیح نقل کرده و از
 جناب رسالت مآب است
 که هر که هر روز ده مرتبه این دعا
 بخواند عفو نماید خدای تعالی او را

چهار هزار گیره و کفایت نماید
 شرموت را و فشار قبر را و نشو
 و حساب و گذشتن بر صراط و میزان
 و هوای روز قیامت را
 و صد هزار هول را که آسان ترین
 آنها هول موت است و نگاه
 دار و او را از شر شیطان و لشکر

وادانماید وین قرض اوراودفع
 کند بچ و غم اوراودعا این است
 اَعَدَدْتُ لِكُلِّ هَوٍّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَلِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلِكُلِّ
 نِعْمَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِكُلِّ رَخَاءٍ الشُّكْرُ
 لِلَّهِ وَلِكُلِّ أَعْجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلِكُلِّ
 ذَنْبٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَلِكُلِّ مُصِيبَةٍ

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلِكُلِّ ضَرِيقٍ

حَسْبِيَ اللَّهُ وَلِكُلِّ قَضَاءٍ وَقَدْ تَكَلَّمْتُ

عَلَى اللَّهِ وَلِكُلِّ عَدُوٍّ اعْتَصِمْتُ بِاللَّهِ

وَلِكُلِّ طَاعَةٍ وَمَعْصِيَةٍ لَّاحِقَةٍ

وَلَا تُقَى إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وَسُنَّتُ اسْتَكْرَامَ صَبَاحِ سَبْرَةٍ

إِن دَعَانِي لَمْ يَسْمَعْ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ

لَا تُقَالُ إِلَّا بِاللَّهِ كُلُّ نِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ مَا شَاءَ

اللَّهُ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا شَاءَ

اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ

و از حضرت امام جعفر صادق

ماثور است که هر که هر روز چهار صد

مرتبه دو ماه پی و پی بگوید استغفر

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ

الرَّحِيمِ الْحَمْدُ الْقَيُّومُ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ مِنْ جَمِيعِ جُرْمِي وَظِلْمِي

وَأَسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

روزی کرده شود کنجی از علم و کنجی

از مال در کفتمی مرویست که سیکه

بدوین و کم فهم باشد پس باید بگوید

هر روز بعد نماز صبح قبل ازین که

کلام کند یا حی یا قیوم فلا یفوت

شیءاً علیه ولا یؤدّه زیاده میشود

حافظه او و کم میشود سیان او

و هم در آن کتاب از جناب

صادق عا ما ثور است که هر که بخواند

هر روز بعد نماز واجب قبل از نیکه

بردارد زانوهای خود را بنویسد

خدای تعالی برای او چهل و پنج هزار
 حسنه و محو نماید از او از کناهان مثل
 آن و بلند نماید برای او از درجا
 مثل آن و باشد مثل سیکه خوانده باشد
 قرآن را و او از ده مرتبه در آن روز
 و بنا کند خدای تعالی برای او خانه
 و بهشت و آن انیسیت اشهد

أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ

لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا

لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

از جناب علی بن ابیطالب منقول

که هر که هر روز بعد از نماز صبح یک نوبت

و عای عدیله بخواند در دم آخر با ایمان

از دنیا برود و عدیله نام شیطان است

که در وقت نزع آدمی را وسوسه نماید

که ایمان او ببرد و اگر در حال نزع بر او

آسانی جان کردن و میت بخواند نیز حجت است

دعای عدیله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ الْغَرِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ

اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ

الْمَذْنُبُ الْعَاصِي الْحَقِيرُ الْمُحْتَاجُ الْفَقِيرُ

أَشْهَدُ لِمَنْعَمِي وَخَالِقِي وَرَازِقِي وَمَوْلَايَ

كَأَشْهَادٍ لِدَايَتِهِ وَشَهِدَاتٍ لَهُ الْمَلَكَةُ

وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ

وَالْأَمْتِنَانِ قَادِرَا زِلِّي عَالَمِ أَبَدِيٍّ

حَيِّ أَحَدِيٍّ مَوْجُودِ سِرِّ مَدِيٍّ سَمِيعِيٍّ

مُرِيدِ كَاهِنِ مَدْرِكِ صَدِيٍّ يَسْتَحْيِي

هَذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ

فِي غَرَضِيَّاتِهِ كَانَ قَوَّيًّا قَبْلَ وُجُودِ الْقَدَرِ

وَالْقُوَّةِ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ إِيجَادِ الْعِلْمِ

وَالْعِلَّةِ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا إِذْ لَا مَمْلُكَةَ وَ

لَكَمَالٍ وَلَمْ يُزَلْ سُبْحَانًا عَلَى جِسْمِهِ
 الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي
 أَزَلِ الْأَزَالِ وَبَقَائِهِ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ
 انْتِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ غَنِيٌّ فِي الْأَوَّلِ
 وَالْآخِرِ مُسْتَغْنٍ فِي الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ
 لَا جُودَ فِي قَضِيَّتِهِ وَلَا مِيلَ فِي
 مَشِيَّتِهِ وَلَا ظُلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَلَا مَهَبَ

مِنْ حُكُومَتِهِ وَلَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ

وَلَا نَجَا مِنْ نِقَمَاتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ

غَضَبُهُ وَلَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ

أَنزَاحَ الْعِلَلِ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوَّاهُ

التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكَانَ

أَدَاءِ الْمَأْمُورِ وَسَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنَابِ

الْمُحْظَرِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ إِلَّا بِقَدْرِ

الْوُسْعَ وَالطَّاقَةَ سُبْحَانَهُ مَا أَبَيْنَ
 دَرَمَهُ وَأَعْلَى شَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَجَلَّ
 نَيْلَهُ وَأَعْظَمَ إِحْسَانَهُ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ
 لِبَيِّنِ عَدْلِهِ وَنَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ
 لِيُظْهِرَ حَقْلَهُ وَفَضْلَهُ وَجَعَلَنَا مِنْ أُمَّةٍ
 سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَافْضَلِ
 الْأَصْفِيَاءِ وَأَعْلَى الْأَنْزَكِيَاءِ مُحَمَّدٍ

الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

أَمْنًا بِهِ وَبِمَادَعَانَا إِلَيْهِ وَبِالْقُرْآنِ الَّذِي

أُنْزِلَ عَلَيْهِ وَبِوَصِيِّهِ الَّذِي نَصَبَهُ

يَوْمَ الْغَدِيرِ وَأَشَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا عَلَى

إِلَيْهِ وَاشْهَدَانِ الْأَئِمَّةِ الْهُدَى الْأَوَّلِ

وَالْخُلَفَاءِ الْأَخْيَارِ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ

عَلِيٍّ قَامِعِ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهِ سَيِّدِ

أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُو السَّبْطِ

التَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللَّهِ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ

الْعَابِدُ عَلَى ثُمَّ الْبَاقِ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ

جَعْفَرُ ثُمَّ الْكَاطِمُ مُوسَى ثُمَّ الرِّضَا

ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيُّ ثُمَّ الزَّيْنِيُّ

الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلَفُ

الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمُهْدِيُّ الْمُرْجَى

الَّذِي يَبْقَاهُ بِقِيَتِ الدُّنْيَا وَيَمِينِهِ

رُزِقَ الْوَرَىٰ وَبُجُودِهِ تَبَيَّنَتْ

الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ بِهِ يَمْلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ

فَسَطًا وَعَدًا بَعْدَ مَا مِلَّتْ ظُلُمًا

وَجُودًا وَأَشْهَدُ أَنَّ أَقْوَامَ الْمُحْجَّةِ

وَأَمْسَا لَهُمْ فَرِيضَةٌ وَطَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ

وَمَوْذَنُهُمْ لَا زِمَةَ مَقْضِيَةً وَلَا فِتْنَةً

بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَفِي الْقَتْلِ مِنْ دِيَّةٍ وَهُمْ

سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشُفَعَاءُ

بِوَعَمِ الدِّينِ وَأَئِمَّةُ أَهْلِ الْأَرْضِ عَلَى

الْيَقِينِ وَأَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ

وَأَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ حَقٌّ وَأَشْهَدُ

أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَالْقَبْرَ حَقٌّ وَسَوَالَ مُنْكَرٍ

وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنَّشُورَ

حَقُّ وَالصِّرَاطِ حَقٌّ وَالْمِيزَانِ حَقٌّ وَالْحِسَابِ

حَقٌّ وَالْكِتَابِ حَقٌّ وَالْجَنَّةِ حَقٌّ

وَالنَّارِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ

فَضْلُكَ رَجَائِي وَكَرَمُكَ وَعَفْوُكَ

وَرَحْمَتُكَ أَسْأَلُكَ لِأَعْمَلِ اسْتَحِقُّ بِهِ

الْجَنَّةَ وَلَا طَاعَةَ لِي سَتَوْجِبُ بِهِ

الرِّضْوَانِ إِلَّا أَنِي عَقَدْتُ تَوْحِيدَكَ

وَعَدُّكَ وَأَرْجَيْتُ فَضْلَكَ وَاحْتِسَا

وَتَشَفَّعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَالْهِ مِنْ لَجَّتِكَ

وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَالْهِ أَجْمَعِينَ

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا اللَّهُمَّ

إِنِّي أَدْعُوكَ يَقِينِي هَذَا وَثَبَاتٍ دَائِمٍ

وَأَنْتَ خَيْرُ مُسْتَوْدِعٍ بِهِ وَقَدْ آمَرْتَنَا
 بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَى وَقْتِ
 حُضُورِ مَوْتِي وَفِي الْقَبْرِ عِنْدَ سَأَلَةِ
 مَلَكِي وَنَكِيلِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 مرویست کہ ابو القمقام نجابت
 جناب امام ابو الحسن موسی کاظم
 از بی طالبی خود شکوہ کرد و از نیکو

متوجه هیچ حاجتی نمیشود که قضای
 آن شود برای او پس آنحضرت
 فرمود بگو در عقب طلوع فجر
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ
 اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ
 ده مرتبه گفت ابو القمقام پس
 لازم کردم بر خود این ورد را

و قسم بخدا که در نک نکر و مکر اندک
 زمانی تا اینکه وار و گردید برین
 جمعی از بادیه پس خبر دادند مرا
 که بد رستیکه مردی از قوم من
 مرده و نمیدانند برای او وای
 غیر از من و رفتم و گرفتم میراث
 او را و بموار هستغنی شدم و از

جناب صادقؑ ما ثور است

کسی که باشد مرا و را غلتی پس باید

که بگوید بران در هر صبح چهل مرتبه

یا چهل و رُبِّمُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و از جمله او را و صبح خواندن سوره

یس است چنانچه از جناب صادق

مرویت که بدستیکه برای

هر چیز دلی است و دل قرآن یس

است پس سیکه بخواند آنرا و صبح

باشد از محفوظان نگاه داشته شدگان

و رزق داده شدگان تا آنکه شب

کند و در روایت دیگر وارد شده
 کسی که بخواند آنرا و منظور او رضا
 خدا بوده باشد به بخشند خدا او را
 و عطا نماید از اجر و ثواب مثل آن
 کسی که خوانده باشد تمام قرآن
 دوازده مرتبه الحدیث بدانکه
 در تمام روز و شب دوازده ساعته

است و منسوب بآئمه علیهم السلام

پس ساعت اول که از طلوع فجر است

تا طلوع آفتاب منسوب است

بامیر المومنین علی بن ابیطالب

پس سنت است که دعائیکه با تحضر

منسوب است بخواند و آن منسوب

اللَّهُمَّ رَبَّ الظُّلُمِ وَالْفَلَقِ وَالْفَجْرِ

وَالشَّقِيقَ وَاللَّيْلَ وَمَا وَسَقَ وَالْقَمَرَ

إِذَا التَّقَى خَالِقَ الْإِنْسَانِ مِنْ عَلَوَاتِ

أَظْهَرْتَ قَدْ رَأَيْتُكَ بِبَدِيعِ صُنْعِكَ

وَخَلَقْتَ عِبَادَكَ لِمَا كَلَفْتَهُمْ

مِنْ عِبَادَتِكَ وَهَدَيْتَهُمْ بِكَرَمِ

فَضْلِكَ إِلَى سَبِيلِ طَاعَتِكَ وَتَفَرَّدَ

فِي مَلَكُوتِكَ بِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ

وَتَوَدَّدْتَ إِلَى خَلْقِكَ بِقَدْرِ الْإِحْسَانِ

وَتَعَرَّفْتَ إِلَى بَرِيَّتِكَ بِجِسْمِ الْأَمْتِنَانِ

يَا مَنْ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَانٍ

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مُحَمَّدٌ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَ

بِالْقُرْآنِ الَّذِي نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

عَلَى قَلْبِهِ لِيَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ بْنِ عَمِّ الرَّسُولِ وَبَعْلِ
 الْبَتُولِ الَّذِي فُرِضَتْ وَكَايَتُهُ عَلَى
 الْخَلْقِ وَكَانَ يَدُورُ حَيْثُ
 دَارَ الْحَقُّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ فَقَدْ جَعَلَتْهُمْ وَاسِيَلَتِي
 وَقَدْ مَتَّعْتُهُمْ أَمَامِي وَبَيْنَ يَدَيْ

حَاجِّجِي وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَتُطَهِّرَ

قَلْبِي وَتَسْتُرَ عَيْنِي وَتَفْرِجَ كُرْبِي

وَتُبَلِّغَنِي مِنْ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ

أَمَلِي وَتَقْضِيَ لِي حَاجَّجِي لِلدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و سنت است هر روز استعمال بو

خوش کردن در حدیث ماثور است

که دو رکعت نماز با بوی خوش
 افضل است از مئتا و رکعت بی آن
 دل را قوت دهد و قوت بهائت
 میفزاید و کلاب بر روی و دستها
 مالیدن آبر و زیاده میکند و پرشانی
 می برد و چون استعمال بوی خوش
 کند صلوات بر محمد و آل اطیاب او

بفرستد و میباید که هر صبح از آنچه
 میسر او باشد صدقه دهد و در راه
 خدا صرف نماید از جناب رسالت^{صلی الله علیه و آله}
 حدیثی ماثور است که خلاصه مضمون
 آن چنین میباشد که صدقه بدمید بوقت
 صبح و رغبت کنید در دادن آن
 پس نیست مومنی که بدهد صدقه

که قصد او از دادن آن این باشد
 که دفع نماید خدا از او بذریعہ آن
 صدقہ شراخیچہ نازل میشود از آسمان
 بسوی زمین در آن روز مگر آنکه
 حفظ نماید او را از شراخیچہ نازل
 میشود درین روز و از آنجناب
 ماثور است کہ ہر کہ تصدقی کند

بوزن هر درهمی برای او مثل کوه
 باشد از نعیم هشت و هر که تصدق
 را ببرد برای محتاج مثل ثواب آن
 کس داشته باشد که آن تصدق را
 داده است بی آنکه از ثواب او
 چیزی کم شود و در حدیث موثق
 منقولست که شخصی بخدمت امام

بجز صادق عرض نمود که مرا
 پند ده فرمود که اگر حق تعالی ^{متکفل}
 روزی مرده شده است پس
 غم خوردن از برای چیست و اگر
 حساب قیامت حق است پس
 جمع نمودن مال از برای چیست
 و اگر آنچه در راه خدا میدی خدا

عوض آن میدهد پس بخل وزین
 از برای حسیت الحدیث و قدر و است
 دیگر آمده که هر کس حاجت مونی
 را از خود یا از دیگری منع کند
 و قادر بر آن باشد روز قیامت
 رو سیاه از رق چشم و ستهای گرد
 بسته محسور شود پس او را بیدار کنید

نیست که با خدا و رسول خدا خیا
 کرده پس در آتش افکند و مکروه است
 موافقت باز و جبهه خود میان طلوع
 صبح تا طلوع آفتاب که فرزند و بنو
 بی عیب نباشد و از جمله اموری
 که بوقت صبح بعمل باید آورد و خور
 خرم است نباشتا چنانکه از جناب

رسالت مآب ماوراست کسی

که بوقت صبح ده دانه خرمای عجوه

بخورد ضرر نرساند با و در آن روز

سحری و نه زهری و در حدیث

دیگر از آن حضرت مرویست

که بخورید خرمایه ناشتاپس بدستیکه

آن میگذرد مهای شکر از جناب

سید الساجدین امام زین العابدین
 ماثر است که فرمود کسی که بخورد
 انار در روز جمعه با شاد روشن شود
 دل او چهل صباح و دفع شود از
 وسوسه شیطان و کسی که دفع شود
 از وی وسوسه شیطان گناه نکند
 خدا را و کسی که گناه نکند خدا را

داخل کند خدای عز و جل او را در

بهشت و هم از سرور انبیا و مرین

منقولست کسی بخور و سفر حل سه و

بناشتا صاف شود دهن او و پیر شود

اندرون او از حکمت و علم و بازو آ

شود از مکر شیطان و لشکر او و سنت

است رو بیدن خانه از جناب

امام جعفر صادق ؑ ماثور است
 که روغن خانه کشنده زرق است
 و چون جاروب کند خاک رویه را
 در خانه نگذارد که باعث پریشانی
 میشود پس اگر خواهد که بجائی رود
 باید که لباس خود را بپوشد از
 اهل بیت طاهرین ؑ ماثور است

که خدای تعالی جمیل است و دوست

دار و جمال را و چون کسی نعمتی عطا

فرماید دوست دارد که آثار آن

نعمت از وظایر شود پس اگر اهلها

آثار آن نعمت کند شکر آن گذارد

باشد و گرنه کفران نموده باشد

و بهترین رنگها در لباس سفید است

و لباس سیاه لباس نبی عباس است
 و هر لباس سیاه مذموم است مگر
 عبا و موزه و در روایت دیگر
 عمامه نیز وارد شده است و زعفرانی
 لباس نبی امیه است و قرمزی
 لباس شیطان و معصوم لباس
 اهل بیت و میباید عمامه را ایستاد

بر سر بند و چون عمامه بر سر بند

بسم الله بگوید و این دعا بخواند

اللَّهُمَّ سَوِّمْنِي بِسِمَاءِ الْإِيمَانِ وَتَوَجِّهْنِي بِرُوحِ

الْكَرَامَةِ وَقِلْدْنِي حُلَّ الْإِسْلَامِ

وَلَا تَخْلَعْ رِبْقَةَ الْإِيمَانِ

مِنْ عُنُقِي بَعْدَ إِزَانِ قَمِيصِ يَهُوشَا

از امام بحق ناطق حضرت جعفر صادق

ما ثور است که خوانده شود نزد پوشید

جامه این دعا اللهم اجعله ثوباً من

وبركة اللهم اوزقني فيه شكر نعمتك

وحسن عبادتك والعمل بطاعتك

الحمد لله الذي برزقني ما استر به

عزوتي واتجمل به في الناس

پس زیر جامه پوشد و سنت است

که زیر جامه رنشته پوشد و ایستاد

و رو بقبله و رو بر دم نبوشد

که زیر جامه را ایستاده پوشیدن

باعث هلاک و زردی و غم و اَلَم

میشود و در حدیث دیگر آمده که هر

زیر جامه ایستاده پوشد تا سه روز

حاجتش روا نشود و ماثور است

که در وقت پوشیدن زیر جامه این
 و عا بنحواند اللهم استر عورتی وامن روعتی
 و اعف فرجی و لا تجعل للشیطان فی
 ذلک نصیباً و لا له الی ذلک و صلاً
 فیضع الی المکائد و هیئتی لا یتکاب محارمک
 از حضرت امام محمد باقر مروست
 که هرگاه جامه نو پوشد بر بگوید

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ ثَوْبَ
 يَمِينٍ وَتَقْوَى وَبَرَكَهَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ
 حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَعَمَلًا بِطَاعَتِكَ
 وَأَدَاءَ شُكْرِ نِعْمَتِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 كَسَانِي مَا أُرَى بِهِ عَوْنِي وَأَجَلُّ
 بِهِ فِي النَّاسِ وَدَر حَدِيثٍ وَكِرَامَتِهِ
 اِسْتِ كِه چُون جامه نوبوشی بگو

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ تَا از

افتمایجات یابی پس کفش پیوسته

و بهترین کفشها زر و است چنانچه

منقولست که کفش زر و پوشش

اینیاست چشم را قوت دهد و بوی

بر و بعیش و خوشی بکشد و دوست

مباشرت دهد و کفش سفید هنوز

گفته نشده باشد که خدای تعالی بای
 یسکان باو عطا فرماید و نقش سیاه
 چشم را ضعیف کند و غم پیدا کند
 و مباشرت ضرر رساند و نقش را
 نشسته پوشد و اگر موزه درپا کند
 سنت است که سیاه باشد و در
 خواص
 فقه الرضا مذکور است که چون

که موزه و کفش پوشی ابتدا بیای
 راست بکن و بگوی بِسْمِ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ
 لِلّٰهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَطَيِّ قَدَمَيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَتَبَتُّهُمَا
 عَلَى الْإِيمَانِ وَلَا تُزِلْهُمَا يَوْمَ زَلَزَلَةٍ
 الْأَقْدَامِ اللّٰهُمَّ وَقِنِي مِنْ جَمِيعِ آفَاتِ
 وَالْعَاهَاتِ وَمِنْ الْأَذَى وَجَوْنِ

که نزد حاکمی یا پادشاهی رود باید که
 انگشته عقیق در دست داشته باشد
 سلیمان اعظم روایت نموده که در
 خدمت حضرت امام جعفر صادق
 بودم در خانه منصور عباسی پس
 شخصی را بیرون آوردند که تازیانه
 خورده بود حضرت فرمود ای سلیمان

به بین انگشترش چه نکین دار و گفتم

یا این سول الله عقیق نیست فرمود

ای سلیمان اگر عقیق بودی تا زیا

نیمخورد گفتم یا این سول الله دیگر نبرما

فرمود ای سلیمان امان می بخشد

از خون گفتم دیگر نبرما گفت ای

سلیمان خدای عز و جل دوست

میدار و که بلند میکند به عابسی او
 دستی که در آن نکین باشد کفتم و دیگر بفرما
 فرمود ای سلیمان عجب دارم از
 دستی که در آن نکین عقیق باشد چگونه
 خالی میماند از دینار و در هم کفتم
 یا این سول الله و دیگر بفرما فرمود ای
 سلیمان نهدارنده آدمی است از

بلاهای مهلك كشم باين سول الله
 ديگر بفرما فرموداين ميگر و انداز فقر
 الحديث و از جناب لایت مآب
 ماثور است كه انكشتر جرع يمانی در
 دست كیند كه ردیكند مكر متمدان
 شایطین را از امام جعفر صادق
 منقولست كه آنحضرت فرمودن

دوست میدارم برای هر مومن
 که پنج انگشت در دست داشته باشد از
 یاقوت و آن فاضل ترین همه است
 و عقیق و آن خالص تر است برای ما
 و اهل بیت و فیروزه و آن حشم را
 قوت میدهد و سینه را کثایش میدهد
 و قوت دل را زیاد میکند

و چون پی کار می رود و آزاد است
 کند پس چون برگردد و حاضر
 شده باشد و حدید چینی و آزاد است
 بنیدارم که همیشه در دست داشته
 باشد ولیکن بدیندا نم در دست
 کردن آزاد و وقتی که کسی رود
 که او ترسد از اهل شر برای آنکه

شرا و ساکن شود و حدیثی شایان
 را دور میکرد و اندک باین سبب دوست
 میدارم که داشته باشد نجم آن دیکه
 در نجف اشرف خدا ظاهر میسازد
 پرستیکه هر که آنرا در دست کند
 بهر نظر کردنی بآن خداوند عالمیان
 زیارت حج و عمره و نماز و اعمال

او بنویسد که تو ابش ثواب پیغمبر
 و صالحان باشد الحدیث و چون
 انگشت در دست کند اللهم سمنی
 تا آخر که در پوشیدن عمامه گذشت
 بخواند و هر کس که از خانه بیرون آید
 شیاطین بر سر او آید پس اگر
 در وقت بیرون رفتن بگوید

بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ تَعَالَى

شیاطین را برزند و گویند شمار ابرو

دستی نیست که نام خدا برده و با او

ایمان آورده و بر او توکل نموده

و کارهای خود را بحول و قوت او

پرده پس شیاطین دور شوند

و بایکد کر کونید ما با و چه تو اینم کرد
 که خدای تعالی کفایت و حمایتش نمود
 و محافظت او کرده و از امام همام
 محمد باقر عا ثور است که هر که بیرون
 آید از خانه خود پس بگوید بسم الله
 پس میگویند و و ملک چپ و راست
 که هدایت کرده شدی و چون بگوئی

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ میگویند

و و ملک با و که حفظ کرده شدی

و چون بگوید قُلْتُ عَلَى اللَّهِ میگویند

برای او که کفایت کرده شدی

پس میگوید شیطان که چکنم با کسی

که هدایت کرده شد و حفظ نموده شد

و کفایت کرده شد ابو حمزه ثمالی

از جناب امام محمد باقر علیه السلام روایت

نموده که آنحضرت فرموده هر که بگوید

در وقتی که بیرون می آید از منزل

خو و بسم الله حسبی الله قل علی

الله اللهم انی اسئلك خیر اموری

کلها واعوذ بک من خزی الدنیا

وعذاب الاخرة غنی میگرداند او را

خدای تعالی از آنچه در پنج افکند
 اورا از امر دنیا و آخرت آواز
 حضرت امیر المومنین ع ماثور است
 که هر که در وقت بیرون آمدن
 از خانه تکبیر انگشته خود را بکف دست
 بگرداند و در آن نظر کند و سوره
 انا انزلناه بخواند پس بگوید

اَمْتُ بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَاَمْتُ بِسِرِّ اَلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَانِيَتِهِمْ

در آن روز نه بیند چیزی که مکر و ده

او باشد پس چون خواهد که سوار شود

زین بر اسپ بندد و جام بکند

و درینی هر چهار پاشیطانی می باشد

چون خواهند که جام کند بسم الله

بگویند و آنحضرت صادق ماثورا

که هر چهار پائی که خموشی کند در وقت

لکام کردن و غیر آن یارم کند در

کوشش اگر بگذارد و اگر نه بر او بجا

افْعِرْ دِينَ اللَّهِ يَغْنُ لَهُ اسْلَمٌ مِنْ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا

وَالِيهِ يَرْجَعُونَ و مروست که چون

جناب علی بن ابیطالبؑ پاور کا

کذا شتند فرمودند بسم الله و چون

درست سوار شدند فرمودند الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي كَرَّمَنَا وَحَمَلَنَا فِي الْبَيْتِ الْمَكِيِّ

وَمَزَقَنَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلَنَا

عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِهِ تَقْضِيلاً

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا

وَمَا كُنَّا لِمُقَرَّنِينَ بِسَمَرَةٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِهِ مَرْتَبَةُ الْحَمْدِ لِلَّهِ

وَبِهِ مَرْتَبَةُ اللَّهِ أَكْبَرُ فَرُودِ نِی

این دعا خواندند رَبِّ اغْفِرْ لِي

فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

و چون وقت سوار شدن بسم الله

بگوید مکی رویت میشود و او را

نگاه میدار و تا فرو آید و اگر جسم
 نکوید شیطان را رویت او میشود و با
 میکوید که خوانندگی بکن اگر کوید خود
 نمیدانم باو میکوید که آرزوهای باطل
 محال بکن پس او پیوسته در آرزو
 باطل است تا پائین آید و اگر چهارپایه
 در وقت راه رفتن کید فیه بایستد

در کوشش بجزانند او کمر بر وانا خلقنا

لهم سماعلت ایدینا انعاما فهم

لهم مال کون وذل لنا هم

فنهار کوبهم و نهها

یا کلون و بر ویش چوب نرتند

که روی چهار پایه حمد و تسبیح خدا میکند

و پا بر کوشش نگذارند و هر دو پا از

یک طرف نیاورند و متورک نشینند
 و بر سر هر پای شیطان ایستاده می باشد
 پس چون بپیل رسند بگویند بِسْمِ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ اذْهَرْ عَنِّي الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ
 تا شیطان دور شود و چون بسلاطین
 ملاقات کند مفت مرتبه آهسته بگوید
 خَيْرُكَ بَيْنَ عَيْنَيْكَ وَشُرُكَ تَحْتَ

قَدَمَيْكَ وَبِاللَّهِ اسْتَعِيزُ عَلَيْكَ

اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ فَإِنَّهُ

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَتَرَبَّتْ مَامُ حَسِينٌ

همراه داشتن امان است از هر نحو

و از جناب صادق ع ما ثور است

که کسی که داخل شود بر سلطانی که

خوف داشته باشد از و پس باید که

نخواند و مقابل او که هیچ

و عقد کند انگشتان دست راست

خود را بهر حرفی پس بگوید جمیع

و عقد نماید انگشتان دست چپ را

پس بخواند وَعَنْتِ الْوَجْهَ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ

وَقَدْ خَابَ مَنْ جَلَّ ظُلْمًا وَبُكْشَايَةً

در روی او محفوظ باشد از شر او

و در کفعمی ندکورست که وقتی که دال
 شود انسان برسی که خوف داشته
 باشد از شر او پس باید که بخواند
 که هیچص جمیع و قتی که
 مقابل او شود و بهر حرفی انگشتی از
 انگشتان دست خود بند کند و شروع
 کند بایهام دست راست و ختم

نماید بایهام دست چپ پس بخواند

در دل خود سوره فیل را پس چون

برسد بقول او تعالی تریم تکرار نماید

لفظ تریم را ده مرتبه و بکشد در هر

مرتبه انگشتی از انگشتان خود و این

عجیب است و مجرب است و در

کتاب دفع الهموم والاخران آورده

که تحقیق تجربه کرده شد که در روی
 او بگوید اَطْفَاتُ غَضَبِكَ يَا فُلَانُ
 بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ از علی بن نقیون
 منقولست که گفت: و من نزد هارون
 رفتیم که طلب نمود و امام موسی کاظم
 را حال آنکه خشمناک بود و قصد قتل
 آن امام عالمیت تمام داشت پس

وقتی که آنحضرت داخل شد بهای
 مبارک آنحضرت بحرکت آمد که نفهمیدم
 از افسوس پیش آمد هارون ملا طفت
 و نیکوئی کرد با آنحضرت و اذن جموع
 داد پس سوال نمودم از آنحضرت
 از آنچه حرکت کرده بود بهای او
 آنحضرت فرمود که دو دعا بودند

یکی خاص و دیگری عام لیکن خاص

اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَفِظْتَ الْغُلَامِينَ

بِصَلَاحِ أَبِيهِمَا فَاحْفَظْنِي بِصَلَاحِ

أَبَائِي وَعَامِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكْفِي مَنْ كُلِّ

أَحَدٍ لَا يَكْفِي مِنْكَ أَحَدٌ فَأَقْنِيهِ

بِمُرِشَّتٍ وَكَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ

و چون از سلطان خوف داشته باش

مَكَرٍ بَكْوِيهِ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ
 بِهِ شَيْئًا وَكِتَابٌ طِبَ إِلَيْهِ
 إِذَا مَا مَوْسَى كَاظِمٌ مَا تَوَرَّاتُ كَمَا
 كَسَى كَمَا دَاخِلٌ شَوْءٌ بِرِسَالَتَانِي كَمَا خَوَّ
 إِزِيدٌ دَاخِلٌ بَكْوِيهِ بِحُورٍ نَظَرُ كَمَا
 بِسُورٍ أَوِيَا مَنْ لَا يُضَامُ وَلَا يُرَامُ
 وَبِهِ تَوَاصَلَتْ الْأَمْرُ حَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَاللهِ وَاسْكِنِي شَهْرَهُ بِجَوْلِكَ بِسُحُونِ

بِخَانِهِ بِرُكْرُودِ وَكُفْشِ اَزِ پَاكِندِ اَبْتِدَا بِسَا

بِحِبِّ نَمَائِدِ وَاِیْنُ عَابِجُو اَنْدِ بِسَمِ اللهِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَزَقَنِي مَا اُوْكِنِي بِهِ

قَدْ مَقَى مِنَ الْاَذَى اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْهُمَا عَلَيَّ

صِرَاطِكَ وَلَا تُزِلَّهُمَا عَن صِرَاطِكَ اَلَسَّوْبُ

وَبِجُونِ جَامِهِ رَا اَزِ بَدَنِ بِیْرُونِ كُنْدِ

تا ه کند که شیطان نبو شد و از گشت

و کهنکی محفوظ ماند و در میان عماره

چیزی نبه تا شیطان آنرا بر سر نهاد

پس چون ساعت دوم از روز

که از طلوع آفتاب است تا بر طرف

شدن سرخی داخل شود این دعا

که منسوب بجناب امام حسن است بخواند

اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَالِكِ الْبَسْطِ وَالْقَبْضِ وَمُدَبِّرِ
 الْأَبْرَامِ وَالنَّقْصِ وَمَنْ لَا يَحِيبُ الْمُضْطَرَّ
 إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ يَا مَالِكُ
 يَا جَبَّارُ يَا وَاحِدُ يَا قَهَّارُ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ
 يَا مَنْ لَا يَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يَدْرِكُ
 الْأَبْصَارَ يَا مَنْ لَا يَمْسُكَ خَشْيَةٌ

الْإِفْقَارِ وَلَا يَقْدُرُ خَوْفُ الْأَمَلَاتِ

يَا كَرِيمُ يَا رَزَّاقُ يَا مُبْتَدِئُ يَا بِالنِّعَمِ قَبْلَ

الْإِسْتِحْقَاقِ يَا مَنْ يَنْزِلُ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ

عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

كَبُرَتْ نِعْمَتُكَ عَلَيَّ وَصَغُرْتُ فِي جَنْبِهَا

شُكْرِي وَدَامَ غِنَاكَ عَنِّي وَعَظُمَ

إِلَيْكَ فِرْيُ اسْأَلُكَ يَا عَالِمِ سِرِّي

وَجَرِّئْ مَا لَا يَقْدِرُ سِوَاهُ عَلَى كَشْفِ

ضُرِّيْ إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ

الْمُخْتَارِ وَحُجَّتِكَ عَلَى الْأَبْرَارِ وَالْفَجَّارِ

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ

وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْأَنْزَعِ الْبَاطِنِ عَلَمًا

وَبِالْإِمَامِ الزَّيْنِيِّ الْحَسَنِ الْمَقْتُولِ سَمَاءً

فَقَدْ اسْتَشَفَعْتُ إِلَيْكَ وَقَدْ مَتَّعْتُهُمْ

اَمَّا مِوَيْنَ يَدَي حَوَائِجِي اِنْ تَزِيْدُنِي
 مِنْ لَدُنْكَ عِلْمًا وَتَهْبِلِي حُكْمًا
 وَتَجْبِرُ كِسْرَةً وَتَشْرَحُ بِالتَّقْوَى
 صَدْرِي وَتَرْحَمْنِي اِذَا انْقَطَعَ مِنْ
 الدُّنْيَا اَثْرِي وَتَذَكِّرْنِي اِذَا اَنْسَى ذِكْرِي
 بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَچُون
 ساعت سيوم كه از بر طرف شدن

شعاع است تا بلند شدن روز
 داخل شود و دعائی که منسوب است
 بجناب امام حسین بخواند و آن است
 اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْبَابِ وَمُسَبِّحِ الْأَسْبَابِ
 وَمَالِكِ الرِّقَابِ وَمُسْحِرِ السَّحَابِ مُسَهِّلِ
 الصَّعَابِ يَا حَلِيمُ يَا قَابُ يَا كَرِيمُ
 يَا وَهَّابُ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ جِئْنَا

دُعَىٰ أَجَابَ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ
 وَلَا قَوَابُ يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ خِزَانَةٌ قُلٌّ
 وَلَا بَابُ يَا مَنْ لَا يَرْخِي عَلَيْهِ سِتْرٌ
 وَلَا يُضْرَبُ دُونَهُ حِجَابٌ يَا مَنْ
 يَرْزُقُ مِنْ شَاءَ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا غَافِرَ
 الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ
 الْعِقَابِ اللَّهُمَّ انْقِطِعِ الرَّجَاءُ إِلَّا

مِنْ فَضْلِكَ وَخَابَ الْأَمَلُ الْأَمِنْ كَرَمِكَ

فَأَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ وَرَسُولِكَ

وَبِصَفِيكَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَبِالْحُسَيْنِ

بُنَيْ عَلَى الْأِمَامِ التَّقِيِّ الَّذِي شَرَعْنَا

نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَجَاهِدًا لِنَاثِقِينَ

عَنْ صِرَاطِ طَاعَتِكَ فَقَتَلُوهُ سَاغِبًا

ظُلْمًا نَاوَهْتُمْ لِحُرَّتِهِ بَغْيًا وَعُدْوَانًا

وَحَمَلُوا رَأْسَهُ فِي الْأَفَاقِ وَلَحَلُّهُ مَحَلٌّ

أَهْلُ الْعِنَادِ وَالشِّفَاءِ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَالْأَهْلِ وَجَدِّ دَعَا لِبَاغِي عَلَيْهِ

مُخْرِبَاتٍ لَعْنِكَ وَانْتِقَامِكَ وَمُرْدِيَاتٍ

سُخْطِكَ وَنَكَالِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِمُحَمَّدٍ وَالْأَهْلِ وَأَسْتَشْفِعُ بِهِمْ إِلَيْكَ وَأُقَدِّمُ

أَمَامِي وَيَسِّرْ لِي حَاجَتِي لَا تَقْطَعْ رَجَائِي

مِنْ امْتِنَانِكَ وَافْضَالِكَ وَلَا تَحْبِيبِ

نَائِبِي فِي احْسَانِكَ وَنَوَالِكَ وَلَا

تَهْتِكَ السِّرِّ الْمُسَدِّ وَلِ عَلَى مَرْجَحَتِكَ

وَلَا تُغَيِّرْ عَنِّي عَوَائِدَ طَوْلِكَ وَنِعَمَكَ

وَوَفَّقْنِي لِمَا يَقْرِبُنِي إِلَيْكَ وَاصْرِفْنِي

عَمَّا يَبَاعِدُنِي عَنْكَ وَأَعْطِنِي مِنْ

الْخَيْرِ أَفْضَلَ مَا أَرْجُو وَأَكْفِنُنِي مِنَ الشَّرِّ

مَا أَخَافُ وَأُحَذِّرُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ وَچون ساعت چهارم از

روز که از ارتفاع چهارست تا زوال

افتاب داخل شود دعائی که منسوبست

بسید الساجدین امام زین العابدین علیه السلام

وَإِنَّمَا نَسْتَعِظُكَ اللَّهُمَّ صَفَا نُورِكَ فِي أَسْمِ

عَظَمَتِكَ وَعَلَا ضِيَاؤُكَ فِي أَبْهَى

ضَوْءِكَ أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ الَّذِي

نَوَّرْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ

وَقَضَمْتَ بِهِ الْجَبَابِقَ وَأَحْيَيْتَ بِهِ

الْأَمْوَاتَ وَأَمَتَّ بِهِ الْأَحْيَاءَ وَجَمَعْتَ

بِهِ الْمُتَفَرِّقَ وَفَرَقْتَ بِهِ الْمُجْتَمِعَ وَأَتَمَمْتَ

بِهِ الْكَلِمَاتِ وَأَقَمْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ أَسْأَلُكَ

بِحُجْرَتِكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

الذَّابِّ عَنْ دِينِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ

وَأَقْدِمُهُ بَيْنَ يَدَي حَوَائِجِي أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

و حاجت خود را مذکور سازد و از

چیزهایی که درین وقت بجا باید آورد

خوردن و آشامیدن است چنانکه

مروست که هر که عمر دراز خواهد چاشت

راز و بخور و و روایات بسیار
 از ائمه اطهار و در مذمت تنها خوردن
 آمده که شیطان شریک شود و طعام
 بی برکت گردد و علامت کبر و بخل
 باشد و جماعتی بخدمت بابرکت
 حضرت رسالت آب شکایت نمود
 که طعام میخوریم و سیر نمی شویم فرمود

تنها طعام نخورید با هم جمع شوید
 و بسم الله بگوئید تا برکت زیاده شود
 پس چون طعام حاضر شود دست
 بشوید چنانچه از جناب رسالت^ص
 ما ثور است که فرمود کسی که دست
 دارد و اینکه بسیار شود خیر و برکت خانه
 او پس باید که دست بشوید نزد حاضر

شدن طعام و بعد آن پس بدستیکه

بر که بشوید دست خود را نزد طعام

و بعد از آن زندگی کند آنچه زندگی کند

در فراخی و عافیت یا بد از بیماری

در جسم خود و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق ع مروست کسی که بشوید

دست خود را قبل از طعام پیش خشک

۲۰۶
نماید آنرا بدستمال پس بپرتیکه
شان انیسیت که همیشه میماند برکت در
طعام تا وقتی که تری در دست است
و باید که هر دو دست بشوید اگر چه
یک دست بخورد و در دست
شستن ابتدا بصاحب مجلس کنند
و بعد از و کسانی که جانب راست او

باشند بر تریب تا با خرواهل مجلس همه
 در یک لکن دست بشویند و تا پر نشود
 یا همه فارغ نشوند آب لکن نریزند
 که خلق شان نیکو شود و جمعیت شان
 مستدام گردد و چون خوان طعام
 حاضر شود بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا نِعْمَةً
 مَشْكُورَةً تَصِلُ بِهَا نِعْمَةُ الْجَنَّةِ وَچون

خواه که طعام بخورد چهار هزار ملک
 حاضر شوند پس اگر در شروع طعام
 خوردن بسم الله بگوید ملائکه گویند
 خدای تعالی برکت بر شما زیاد کند
 و شیطان لشکر خود را گوید بیرون
 روید که شمارا درین نصیبی نیست
 و اگر بسم الله نکوید گوید بیایید که شما نیز

نصیبی دارید پس بایند و شرک

شوند و اگر بعد از آن بسم الله بگو

اثر مشارکت شیطان ایل شود

و اگر وقت لقمه برداشتن بِسْمِ اللّٰهِ

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بگوید

هنوز لقمه بدین نرسیده باشد

که کنا هانش آمرزیده شود و اگر چند

قسم طعام باشند در هر یک بسم الله بگوید

و از جناب ولایت مآب ماثور است

که فرمود من ضامنم هر که این کلمات

پیش از طعام بگوید هیچ طعام او را

از او نهد اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

خَيْرِ الْأَسْمَاءِ مِلَأَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الَّذِي لَا يَضُرُّعَهُ دَاءٌ

و باید که صاحب خانه پیش از همه
 شروع بخورد و نکند و اگر بامجدوم
 و صاحب بلیه طعام بخورد بگوید
 بِسْمِ اللَّهِ ثِقَةً بِاللَّهِ وَتَوَكُّلاً عَلَيْهِ
 و چون نان حاضر شود دست طراناخورش
 نباید بود و در وقت خوردن
 بر جانب چپ بنشیند و چهار زانو

مشتند که آن شست متکبران است

و با سه انگشت از پیش خود بخورد

و لقمه کوچک بردارد و بسیار بخاید

و نگاه بر مردم نکند و از بالای طعام

نخورد و اگر طعام کرم باشد بگذارد

تا سه و شود و پف بر آن نکند

و با دو انگشت نخورد و نان انبرد

۱۱
و در آشنای طعام بازی و لغو و بی
نمکند که هر چه کند در روز قیامت
طعام کو اهی دهد و سنت است
که شروع کند بنمک تا بهفتاد و دو بار
که از آن جمله جنون و جذام و برص است
از و دفع شود اگر بر لقمه اول نمک
باشد نقطه‌های سیاه و سفید که بر و

باشند دفع شوند و در حدیث ماثور است

که ما اهل بیت شروع نمک و تمام

بسر که میکنیم و سنت است که بر سفره

سبزی باشد و هرگاه شیرینا و لیمو

این دعا بخواند اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ وَاكْرَمَاهِي بِخُورٍ

بِكُوَيْدِ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَابْدِلْنَا

خِزَّامِنَهُ وَاكْرَمِيهِ وَتَنَاوُلْ كُنْزَهُ

بِكُورِ اللّٰهِمَّ كَمَا اطْعَمْتَنِي اَوْلَهَا فَاطْعَمْنِيْ

اٰخِرَهَا وَبَارِكْ لِيْ فِيْهَا

وَ اِذَا هَلْ بَيْت طَاهِرِيْنَ مَا تَوْرَا

كَمَا وَشِيعَهُ مَا اَزْهَلَاوَتْ مَخْلُوقِ

شَدَّهْ اِيْمٌ وَ مَرُوْسِيْتٌ كَمَا اَهْلٌ بَيْتِ

كُوشْتِ بِيَارْتَنَاوُلْ مِيْكِنِيْمٌ وَ بَسْطِ

دوست داریم و دوست داریم

کسی را که گوشت را دوست دارد

و سید طعامها گوشت است و دیگر

و در مرتبه گوشت نباید خورد و ماثوب است

که چون نان و گوشت حاضر شود

ابتدا بنان کنید و رخنه کرسنگی را

نان به بندید پس گوشت بخورید

و تا پهل روز ترک آن نباید کرد چنانچه
مروست کسی که ترک نماید خوردن
گوشت را پهل روز در گوش او اذان
باید گفت و برنج بوا سیر را قطع کند
و با قلا ساق و دماغ را قوت دهد
و خون صالح پیدا نماید و که دماغ
را قوت دهد و عقل را زیاده را

و شلغم او امت آن رک خوره را
میکند از دو چقد ربرکناره فودس
روئیده برک آن رک جدا ام را
قطع نماید و سرسام را نافع است
و بیخ آن تهیج سودا کند باد و نجاس
ایمان است از برص گذر قویج
نابو اسیر را منع نماید و در مباحثت

معین باشد پیاز بلغم را دفع نماید و بن
 را خوشبو کند خون را صاف نماید
 عقل بیزاید و اعصاب را محکم کند
 قوت مجامعت بیزاید گوشت
 دندان محکم کند تخم مرغ غذا و مت
 آن باعث کثرت اولاد بود
 و منقولست که روغن کاه و شفا با

از جناب علی بن ابیطالب ماثورا^{ست}

که شیر کا و دواست و در حدیث

دیگر برای فساد معده نافع است

و شیر گوشت را میرواند و استخوان

را محکم کند و شیر کا و سرخ بهتر است

از شیر و وکا و سیاه و دیر نشستن

بطعام باعث زیادتى عمر و بقاء^{نعمت}

میشود و استخوان را بندگان پاک
 نمکند که در آن جن را بهره است
 و استخوان را از گوشت بسیار
 پاک نمکند که نصیب جنات است
 مرویست که هر کس چنین کند
 بهتر از آن چیزی از خانه اش کم
 شود و از حضرت امام رضا

مرویست که فرمود بالای طعام
 آب بسیار خوردن ضرر ندارد اما
 در غیر آن حال آب بسیار مخور
 و فرمود که اگر کسی بقدرد و کف طعام
 بخورد و بعد از آن آب نخورد و آب
 و ارم که چرامعه اش شق نمیشود
 منقولست که ثلث شکم را برای

طعام قرار دهید و ثلث دیگر را برا
 آب و ثلث دیگر را برای نفس و
 و از حضرت امام جعفر صادق ع
 ما ثور است که آب را بسه نفس و
 بهتر است از خوردن یک نفس
 و در حدیث صحیح از آنحضرت ع
 مرویست که گاه باشد که شخصی یک

شربت آب خورد و او را بهمان آب

خوردن بهشت برند باینکه آب

بخورد و هنوز خواهش داشته باشد

که از لب بردارد و حمد خدا بگوید

پس باز بخورد و هنوز سیر نشده از

لب باز گیرد و حمد خدا بگوید پس باز

بخورد و پس خدا این سبب بهشت را

بر و واجب گرداند و گیر مروست

کسی که پیش از آب خوردن بسم الله

بگوید و دمی بخورد و الحمد لله بگوید

ما دام که آن آب در شکم او باشد

تسبیح خدا بگوید و شواش از او باشد

و مروست بنده که آب خورد

و حضرت امام حسین ع و اهل بیت

آنحضرت را یاد کند و لعنت کند
 کشندگان آن حضرت را حق تعالی
 صد هزار حسنه برای او بنویسد
 و صد هزار گناه از او محو نماید و صد
 درجه از برای او بلند گرداند و چنان
 باشد که صد هزار بنده آزاد گردد
 باشد و در روز قیامت خوشحال

و مطمئن خاطر محسوس شود و بهتر است

که بگوید صَلَّوْا تِلْكَ عَلَى الْحُسَيْنِ

و أَهْلِيهِ وَ أَصْحَابِهِ وَ لَعْنَةُ اللَّهِ

عَلَى قَتْلَةِ الْحُسَيْنِ وَ أَعْدَائِهِ وَ حضرت

رسول خدام نهی فرمود از زمین

و آب و مرویت که زمین

و آب وقتی مکروه میشود که دیگر

حاضر باشد که خواهد از آن آب خورد

که بمبادا و را خوش نیاید و آب

بدست راست بخورد و بکدم کم

بخورد و از طرف دسته کوزه

و جانب شکسته و سوراخ آن

نباید خورد که جایهای شیطان است

و از امام همام جعفر بن محمد الصادق

مروست که چون از طعام فارغ

شوید بگوئید الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُطْعِمُ

وَلَا يُطْعِمُ و بر وایت دیگر چون

خوان را بردارید الْحَمْدُ لِلَّهِ

بگوئید پس انگشتان خود و ظرفی را

که در آن میخورد بپسند که کسی قایم

بپسند چنان است که مانند از اصدق

کند و هر که انگشت از ایمن حق تعالی
 فرماید بَارَكَ اللهُ فِیْكَ و خور و
 ریزد های نان و طعام که در حشر از
 خوان ریزد امان است از برص
 و جذام و جنون و حمق و صفت
 و مهر حور العین و وای هر علت است
 و نفی فقر کند از و و از ولد او و

ولدش تا بهفت پشت و در سفر

نصیب طيور و حيوانات است

پس بايد که خلال کند و احاديث

بسيار و فضيلت خلال کردن

وارد است چنانکه منقول است

که خلال کنند که ملايکه هيچ خيراوند

نمیدارند مانند اينکه به بيند که دروندا

بنده طعامی هست و مرویست

که خلال بن دندان را با صلاح

می آورد و روزی را زیاد میکند

و به برک خرماء و چوب کل و درخت

سور و و انار خلال کردن مکرر است

و هر که به بنی خلال کند تا شش روز

حاجتش برآورده نمیشود و خلال

کردن بچوب کز نورث فقر است
 و منقولست که آنچه بزبان از میان
 دندان برمی آری بخور و آنچه را
 بخلال بدرمی آوری بیدار شود
 حدیث دیگر وارد است که آنچه
 بخلال بیرون می آید فرو برد
 که جراحتهای اندرونی بهم میرساند

و بعد از خلل تا سه مرتبه بضمضه بکند

آب بنوشد و مسواک کردن بعد از

خوردن طعام بن دندان ^{ضعیف} را

میکرد و مروست که اندرون

و بیرون دهان را بعد از طعام

بعد و ایشان بشویند و در دست

شستن بعد از طعام ابتدا بدست

چپ صاحب خانه میکند و خود
 آخر همه می شوید زیرا که او اولی است
 بآنکه صبر کند بر آلودگی دست و پا
 و همان بطرف قبله نیندازد و چون
 از دست شستن فارغ شود دستها را
 بر روی مال که کلفت را از روی برطرف
 میکند و روزی رازیا و ده سکنه

شخصی بخدمت حضرت امام
 جعفر صادق شکایت کرد از
 آزار چشم فرمود که چون بعد از طعام
 دست بشوئی دستهارا برابر و با
 بمال و سه نوبت بگو الحمد لله
 المحسن الجمیل النعم المفضل را و
 گوید چنین کردم هرگز آزار چشم

نکشیدم و هر کس بعد از طعام بگوید

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي فِيهِ

وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ

مِنِّي وَلَا قُوَّةَ كَفَّارَةً شَتَّى سَا

کناه باشد پس دست را بدستمال

خشک کند و اگر اروق زند رویا

آسمان بلند نکند و اروق نعمت

خداست بعد از ان حمد بگوید و از

حضرت امام علی بن موسی رضا

منقولست که فرمود وقتی که بخور

پس بر پشت بخواب و بنه پای

راست خود را بر پای چپ

چنانچه از جناب رسالت مآب

ماثور است که خواب قیلوله و

قبل زوال نعمت اوست شخصی بخت

آنحضرت آمده عرض نمود که من

حافظه قوی داشتم و اکنون فراموش

بر من غالب شده است فرمود

ایا خواب قیلوله میکردی و حالا

ترک کرده گفت بلی فرمود باز

خواب قیلوله میکن چنان که حافظه

برگشت و در حدیث دیگر قیلوله
 کیند که شیطان قیلوله نمی کند و اخضر
 امام زین العابدین «ما ثور است که
 هر که در وقت خواب این دعا
 بخواند فقر و پریشانی از او دور شود
 و بیخ کننده با و ضرر نرساند
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ وَ

أَنْتَ لظَاهِرُ فَلَاشَيْءٍ فَوْقَكَ وَأَنْتَ
 الْبَاطِنُ فَلَاشَيْءٌ دُونَكَ وَأَنْتَ
 الْآخِرُ فَلَاشَيْءٌ بَعْدَكَ اللَّهُمَّ
 رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ
 الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَرَبَّ
 النَّارِ وَالنَّارِ وَالْجَمَلِ وَالزُّبُرِ وَ
 الْفُرْقَانِ الْحَكِيمِ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

شَرِّ كُلِّ دَآبَّةٍ اَنْتَ اَخَذْتَ بِنَاصِيَتِهَا

اِنَّكَ عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ پس بخوانہ

و خوابی کہ در نزو قوت میند رست میشود

باب دوم

در اعمال و افعالی کہ از زوال تا غرور

افتاب بجا باید آورد و از جناب

رسالت مآب حدیثی ماثور است

که حاصل مضمون آن چنین نماید که چون
 وقت زوال میشود درهای آسمان
 و درهای بهشت گشوده میشوند و
 وعادرا ن ساعت مقبول میشود
 پس خوشا حال کسی که درین وقت
 عمل صالح او بالا برند از حضرت
 امام محمد باقر ع ما ثواب است که محمد بن مسلم

فرمود که محافظت نما بر این عاچنای

محافظت مینمائی بر چشمهای خود و

اِنْ اَنْسِيتُمْ بَيْنَكَمُ اللّٰهَ وَلَا اِلَهَ اِلَّا

اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَخْذْ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكِبَرُهُ

تَكْبِيرًا وَچون ساعت پنجم که

از زوال تا گذشتن وقت چهار کعت
 است داخل شود این دعا که مسنون
 است بجناب امام محمد باقر عجلو
 اللَّهُمَّ رَبَّ الْضِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَالنُّورِ
 وَالْكِبَرِيَّاءِ وَالسُّلْطَانِ تَجَبَّرْتَ
 بِعَظَمَةِ بَهَائِكَ وَمَنْتَ عَلَى عِبَادِكَ
 بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَدَلَّيْنَاهُ عَلَى

مَوْجُودِ رِضَاكَ وَجَعَلْتَ لَهُمْ دَلِيلًا

يَدُلُّهُمْ عَلَى مَحَبَّتِكَ وَيُعَلِّمُهُمْ مَحَابَّتَكَ

وَيَدُلُّهُمْ عَلَى مَشِيَّتِكَ اللَّهُمَّ فَتَحْ مُحَمَّدَ

بْنِ عَلِيٍّ إِلَى اتِّجَاهِ إِلَيْكَ وَأَقِدْ لَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ

حَوَائِجِي يَا مُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

وَحَاجَاتِ خُودِ رَاوِ كَرْنَ مَا يَدِ حَسْبُ

رکعت نافله ظهر شریط و ادواب

آن بجای آورد و دعای ساعت

ششم که منسوب است بامام همام

حضرت جعفر صادق علیه السلام بخواند

و آن اینست یا من لطف عنک

ادراک الاوهام یا من کبر عز و جود

النظیر یا من تعالی عن الصفات کلها

يَا مَنْ جَلَّ عَنْكَ مَعَانِي اللَّطْفِ وَالطُّفِّ

عَزُّكَ فِي الْجَلَالِ أَسْأَلُكَ بِنُورِ

وَجْهِكَ وَدُنْيَا كِبَرِ بَأْءِكَ وَأَسْأَلُكَ

بِحُجْرَةِ عَظَمَتِكَ الْعَافِيَةِ مِنْ

نَارِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحُجْرَةِ جَعْفَرِ

بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ وَأُقَدِّمُهُ

بَيْنَ يَدَيْ حَرَامِ الْجَنَّةِ أَنْ تَصِلَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

أَنْ تَفْعَلَ بِكَ ذَاكَ كَذَا

و حاجت خود مذکور سازد پس

چهار رکعت باقی نافله ظهر را بخواند

بعد از آن بی عای ساعت هفتم که

منسوب بامام موسی کاظم است

بخواند و آن اینست یا مَنْ تَكْبَرُ عَنْ

أَوَهُامُ صَوْنَهُ يَا مَنْ تَعَالَى عَنِ

الْصِّفَاتِ نُونُهُ يَا مَنْ كَرُبَ عِنْدَ

دُعَاةِ خَلْقٍ يَا مَنْ دَعَاةُ الْمُضْطَرِّينَ

وَجَاءَ إِلَيْهِ الْخَائِفُونَ وَسَأَلَهُ الْمُؤْمِنُونَ

وَعَبَّاهُ الشَّاكِرُونَ وَحَمْدُهُ

الْمُخْلِصُونَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ نُورِكَ

الْمُضِيِّ وَبِحَقِّ مَوْسِمِ بْنِ

جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

وَاتَّقَرَّبُ بِهِ إِلَيْكَ وَأُتَدِمُّهُ

بَيْنَ يَدَيَّ حَاجِّجِي أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

أَنْ تَقْعَلَ لِي كَذَا وَكَذَا

پس نماز پھر بشرایط و آداب

آن بجا آر و چون از نماز پھر فارغ

شود دعای اهل بیت معمور بخواند
 که فضیلتش زیاده از حد است چنانکه
 مرویست که حضرت جبرئیل بجناب
 رسالت مآب فرمود که اگر جمع شوند
 ملائکه آسمان با وزمین با برینکه و
 نمایند جزوی از هزار جزوا و را
 قادر نباشند برین و عاجز آیند و

پوشاند و حفظ نماید حق تعالی خواهد

آنرا بهزار پرده ها در دنیا و آخرت

و بخشد کنایان او را اگر چه باشند

مثل کف دریا حتی که کبیره و کبشیا

برای او مهفتاد در از رحمت الهی

و دعا نیست یا من ۱ اظهر الجمیل

و ستر القیہ یا من ۲ لم یأخذ بالجریۃ

وَلَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ

النَّجَاوِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ

الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ ارْحَمْنِي يَا صَاحِبَ كُلِّ

نَجْوٍ يَا مُسْتَهْيَ كُلِّ شَكْوَى يَا قَاضِيَ

كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ كَرْبَةٍ يَا مُقِيلَ

الْعَثَرَاتِ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا

مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّاهُ

يَا سَيِّدَ الْغَايَةِ رَغْبَتَنَا أَسْأَلُكَ

بِكَ وَنُحْمَدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَ

الْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ

وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْقَائِمَ

الْمُهَدِّيَّ الْأَمَّةَ الْمَادِيَّةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

ان تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ الْأَنْشُوءَ خَلَقَنِي بِالنَّارِ

وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَوَدَّعَهُ

اِبْنِ عَابِجُوَانِدٍ بِاللَّهِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللَّهِ

أَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ طَهَّرْتُ تَامَّ عَصْرٍ مَسْبُوتٍ

بِخَبَابِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ الرِّضَاءِ بِخَوَانِدٍ

وَأَنْ أُنِيسْتَ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ

مَنْ أَعْطَى يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ يَا مَنْ

أَضَاءَ بِأَسْمِهِ ضَوْءُ النَّهَارِ وَأَظْلَمَ

بِهِ ظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَسَالَ بِأَسْمِهِ وَابِلُ

السَّيْلِ وَرَزَقَ أَوْلِيَاءَهُ كُلَّ خَيْرٍ يَكِينُ

عَلَى السَّمَاوَاتِ نُفُوءٌ وَالْأَرْضِ

ضَوْءٌ وَالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ رَحْمَةٌ

يَا وَاسِعَ الْجُودِ اسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ عَلَى بْنِ

مُوسَى الرِّضَاءِ وَأُتَدِمُهُ بَيْنَ يَدَيَّ

حَاجِّجْحَانَ تُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

وَمَكَرُوا هَاسِتَ بَعْدَ زَهْرِ مَجَاسِدِ

نَمُودَن كِه اَكْرُوزِ نَدِي بُو جُو دَايِدِ

اَحُولِ بَاشَدِ وَشَيْطَانِ بِاَحُولِيَّتِ

انسان شادمان شود پس نافله

عصر بخارد مروست هر کس

اذا زلزلت در نوافل میخواند و با

هرگز زلزله مبتلا نشود و بصاعقه و

بیج آفتی از آفات نبرد تا آنکه با

مقدار از دنیا رود و چون مرگش

در رسد مرسته کریم از جانب

خداوند رحیم آید و بر بالینانشیند

و گوید ای ملک الموت باولی خدا

ملا میت و مدارانما که مرا بسیار یاد

میکرد و سورة اذ از لرزت

بسیار میخواند و آن سؤة نیز همین مکان

نماید پس ملک الموت گوید من از

جانب خدا مامورم که اطاعت او

نمایم و تا اذن ندهد قبض روش
 بکنم پس حجاب از پیش نظرش
 بردارند تا منازل خویش در بهشت
 بیند پس اذن دهد و قبض روش
 کند با نهایت ملایمت پس منقاد
 هزار فرشته مشایعش کنند تا داخل
 بهشت شود و هر کس سوره کوثر

در فرایض و نوافل بسیار بخواند
 خدای تعالی از کوشش او و هدو
 مقامش در سایه طوبی در پیش غم
 باشد پس نماز عصر را با آب و
 شرایط آن بعمل آرد پس دست
 به عابر و ارد چنانچه از جناب
 امام محمد باقر مروست دراز

نمکننده دست خود را بسوی

خدای بزرگ و برتر مگر اینکه شرم

نماید خدای تعالی اینکه بر گرداند

آنرا خالی تا اینکه گرداند و عطا

نماید در آن از فضل خود و رحمت

خود آنچه خواهد پس و قتیکه دعا

نماید احدی از شما پس برنگرداند

دستهای خود را تا اینکه مسح نماید
 آنها را بر سر خود و روی خود
 و در روایت دیگر بگرداند آنها را
 بر روی خود و سینه خود و سنت
 است بعد از نماز عصر استغفار
 نمودن هفتاد مرتبه و خواندن
 سوره قدر ده مرتبه چنانچه از

جناب صادق ماثور است

که فرمود کسی که استغفار نماید بعد از

نماز عصر بمقتا و مرتبه پنجمش خدای تعالی

از او بمقتصد سیئه و در حدیث

دیگر هر که بخواند سوره قدر ده مرتبه

بعد از نماز عصر نوشته شود برای او

مثل اعمال خلائق در آن روز

پس سجدہ شکر بجا آر و پس دعا
 ساعت نهم کہ از نماز عصر است
 تا انقضای دو ساعت و شصت
 بجناب امام محمد تقی ع بخواند آن
 اینست یا مَن دَعَاہُ الْمُضْطَرُّونَ
 فَجَاہِبْہُمْ وَالتَّجَاؤُا لَیْہِ الْخَائِفُونَ
 فَاسْتَجِبْہُمْ وَعِبَادَہُ الطَّائِعُونَ

فَشَكَرَهُمْ وَشَكَرَ الْمُؤْمِنُونَ فَجَاءَهُمْ

وَاطَاعُوا عَنْ فَعِصْمِهِمْ وَسَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ

وَنَسُوا نِعْمَتَهُ فَلَمْ يَجْلِ شُكْرُ مَنْ قُلُوبِهِمْ

وَأَمَّنَ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلِ اسْمَهُ مَنَسِيًّا

عِنْدَهُمْ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ بِنِ

عَلِيٍّ عَجَّتِكَ الْبَالِغَةِ وَنِعْمَتِكَ الْبَالِغَةِ

وَمَحَبَّتِكَ الْوَاضِحَةِ وَأُقَدِّمُ مَهْ بَيْنَ يَدَيْكَ

حَاجُّجِي أَنْتُصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا وَتَنْتَ

است در روز جمعه بعد از عصر ^{وقت}

با حلاله خود که اگر فرزندی از آن

بوجود آید خواهد بود عالم معروف

مشهور و چون ساعت دهم

که بعد از انقضای دو ساعت

از عصر شروع میشود و میکشد قبل

ز روشن آفتاب و منسوبست بجنا

امام علی النقی و داخل شو این عاجز

یا مَنْ عَلَا فَعَظُمَ یا مَنْ كَسَلَتْ فَتَجَبَّرَ

وَتَجَبَّرَ فَسَلَّطَ یا مَنْ عَزَّ فَاسْتَكْبَرَ فِی

عَنْ یا مَنْ مَدَّ الظِّلَّ عَلَى خَلْقِهِ مِنْ

اَمْتَنَ بِالْمَعْرُوفِ عَلَى عِبَادِهِ یا عَزَّزْنَا

ذَا النِّقَامِ يَا مُنْقِمًا بِغَزَّتِهِ مِنْ أَهْلِ
 الشِّرْكِ اسْأَلُكَ بِحَقِّ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
 وَأَقْدَمِهِ بَيْنَ يَدَي حَوَائِجِي أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا
 وَكَذَا أَرْضِ حَضْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ بَا
 مَا تَوَاسَتَ كَسِي كَهْ بَخَوَانْدَهَرِ رُوزِ
 بِسْمِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ أُمُورٍ

كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ

عَذَابِ الْآخِرَةِ كَفَايَتٍ نَمَائِدِ

خَدَامِي تَعَالَى مِهْمَاتِ دُنْيَا وَآخِرَتِ

أَوْ رَاوِچُونِ سَاعَتِ يَازِدِهِمْ

کے قبل زرد شدن آفتاب است

تار زرد شدن آفتاب و منسوب

بحضرت امام حسن عسکری در

این دعا بخواند یا اولاد اولیه

یا آخر اولاد آخریه یا قیوم یا بلا منتهم

یا عزیر یا بلا انقطاع لغزته یا متسلطاً

بلا ضعف من سلطانیه یا کریماً

بدوام نعمتیه یا جباراً و معزلاً و لیکنه

یا خیراً بعلمه یا علیماً بقدرتیه

يَا قَدِيرًا بِذَاتِهِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْحَسَنِ

بُنِيِّ عَلِيٍّ وَأَقْدِمُهُ بَيْنَ يَدَي حَوَائِجِي

إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

إِنْ تَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا

وچون ساعت دو آرد و هم که از

زرد شدن آفتاب است تا غروب

آن و منسوب است بجناب محمد

صاحب الزمان علیه صلوات الله

الملك المنان داخل شود این دعا

بخواند یا من توحده بنفسه عز خلقه

یا من غنی عن خلقه لصنیعه یا من

عرف نفسه خلقه باطیفه یا من

سلك باهل طاعته مرضانه یا من

امان اهل محبته على شكرهم یا من

يَا قَدِيرًا بِذَاتِهِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْحَسَنِ

بِزَيْنِ عَلِيٍّ وَأَقْدِمْهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي

أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَ

أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

و چون ساعت دوازدهم که از

زرد شدن آفتاب است تا غروب

آن و منسوب است بجناب محمد

صاحب الزمان علیه صلوات الله

الملك المنان داخل شود این دعا

بخواند یا من تو حد بنفسه عز خلقه

یا من غنی عز خلقه لصنعه یا من

عرف نفسه خلقه بلطفه یا من

سلك باهل طاعته مرضانه یا من

اکان اهل محبته علی شکرهم یا من

مَنْ عَلِمَ بِدِينِهِ وَلَطَفَ لَهُ بِنَائِهِ

اسْئَلْكَ بِحُجْرَةِ الْخَلْفِ الصَّالِحِ عَلَيْهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَاتَضَرَّعُ إِلَيْكَ بِهِ

وَاقْدَمْهُ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي أَنْتَ صَلي

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي

كَذَا وَكَذَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ أُولِي الْأَمْرِ الَّذِينَ

بِطَاعَتِهِمْ وَأُولَى الْأَرْحَامِ الَّذِينَ آمَرْتُ
 بِصِلَتِهِمْ وَذَوِي الْقُرْبَى الَّذِينَ آمَرْتُ
 بِمَوَدَّتِهِمْ وَالْمَوَالِيَ الَّذِينَ آمَرْتُ
 بِعُرْفَانِ حَقِّهِمْ وَأَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ
 أَذْهَبْتُ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ
 تَطْهِيرًا إِنْ نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَإِنْ تَفَعَّلَ بِي كَذَا وَكَذَا

مرویت کہ حضرت رسالت مآب

چون آفتاب را بر سر کوہ دید

کہ ز روشدہ اشک اچشم مبارکش

روان شدی و فرمودی

اَمْسِ ظِلِّ مُسْتَجِيرٍ اَبْعُفْوَكَ وَاَمْسَتْ

ذُنُوبِي مُسْتَجِيرٌ بِمَغْفِرَتِكَ وَاَمْسُوا

خَوْفِي مُسْتَجِيرًا بِاِمَانِكَ وَاَمْسِ ذُلِّي

مُسْتَجِيرًا بِعِزِّكَ وَأَمْسِي فَقْرِي مُسْتَجِيرًا

بِعِزِّكَ وَأَمْسِي وَجْهِي الْفَانِي الْبَالِي

مُسْتَجِيرًا بِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي اللَّهُمَّ

الْبِسْنِي عَافِيَتَكَ وَغَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ

وَجَلِّلْنِي كَمَا أَمَّاكَ وَقِنِي شَرَّ خَلْقِكَ

مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ يَا اللَّهُ يَا حَمْدُ يَا حَمْدُ

وَمَرْوِيتُ از سلیمان جعفری

که گفت شنیدم ابا الحسن را که

چون شام کنی پس نظر کنی بافتاب

در وقت غروب و فرو رفتن

آن پس بگو بسم الله و بیا لله و الحمد لله

الَّذِي لَمْ يَخْذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا أَوْلَمَ

يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي يَصِفُ وَلَا يُوصَفُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي يَعْلَمُ وَلَا يُعْلَمُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ

وَمَا تَخْفَى الصُّدُورُ وَأَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ

الْكَرِيمِ وَبِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ

وَمَا بَرَأَ مِنْ شَرِّ مَا تَحْتَا لَثَى وَمِنْ

شَرِّ مَا ظَهَرَ وَمَا بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ مَا وَصَفَتْ

وَمَا لَمْ يَرَأَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و این کلمات این میگردانند از

هر درنده و از شر شیطان نازده

شده و از شر ذریه او و از شر

هر چه بداند آن بگیرد و از شر هر چه

بگذرد و نمی ترسد صاحب این

کلمات چون تکلم کند باینها از

دزد و دونه از چیزی که هلاک کننده

باشد الحدیث و سنت است و

بغروب خواندن این عایام

ختم النبوة بحمدی اختم لی یوم

هذا بخیر و شری بخیر و سنتی بخیر

و عمری بخیر باب سیوم

در افعال و اعمالی که از غروب

افتاب تا نصف شب بعمل باید

آورد این بابویه بسند معتبر از
 جناب ولایت مآب مروا
 نموده که هر که نزدیک بشام
 یا بعد از شام سه مرتبه این آیه
 بخواند در آن شب چیزی از او
 فوت نشود و جمیع بدیها از او
 دور گردد و همچنین اگر صبح

سه مرتبه بخواند در آن روز چیزی

از وفات نشود و جمیع شرور از

دور گردد و آن آیه این است

سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ

تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

وَكَذَلِكَ يُخْرِجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى

الرُّسُلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

از حضرت امام جعفر صادق

ما ثور است که چراغ روشن

نمودن پیش از غروب آفتاب

پریشانی را بر طرف میکند و روبرو
 زیاده میکند پس چون چراغ را
 باندرون خانه بیاورند این دعا
 بخوانند اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا نُورًا نَمْشِي
 بِهِ فِي النَّاسِ وَلَا تُخَيِّرْ بَيْنَنَا وَكَ
 يَوْمَ نَلْقَاكَ وَاجْعَلْنَا نُورًا
 إِنَّكَ نُورٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

و چون وقت فضیلت مغرب
 که از بر طرف شدن سرخی جا
 مشرق است تا بر طرف شدن
 سرخی جانب مغرب داخل شود
 سنت است که دست خود را
 بر سر نهید پس بکشد از ابروی خود
 و بگیرد ریش خود را بدست خود

وَبِكُورٍ أَحَطْتُ عَلَى نَفْسِي وَاهْلِي وَ
 مَالِي وَوَلَدِي مِنْ غَائِبٍ شَاهِدٍ
 بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 لَا نَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
 عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

وَمَا خَلَقَهُمْ وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْهُ

إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

از جناب رسالت مآب ماثور است

خواندن این دعا بوقت شام

ووقت خواب و وقت صبح

و این از ادعیه قدسیه است

در روایت است مگر این عارا

بخواند او را در میان خلق جایی

پیدا آید و دلهای ایشان برو

مهربان گردد و دین او محفوظ

بما ندبیم الله الرّحمن الرّحیم امنت

بر ربّی و هو الله الذی لا اله الا هو

الله کلّ شیء و منتهی کلّ علم و ربّ

كُلِّ رَبِّ وَأَشْهَدُ اللَّهَ عَلَى نَفْسِي بِالْعُبُودِيَّةِ

وَالذُّلِّ وَالصَّغَارِ وَأُعْتَرِفُ بِمُحْسَرِ

صَنَائِعِ اللَّهِ إِلَيَّ وَأَبُوءُ عَلَى نَفْسِي بِقِلَّةِ

الشُّكْرِ وَأَسْأَلُ اللَّهَ فِي يَوْمِي هَذَا وَفِي

لَيْلَتِي هَذِهِ بِمَحْمَدٍ نَبِيٍّ لَهُ مِنِّي رِضًا

وَإِيمَانًا وَاخْلَاصًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَبِقِيَّتِنَا

خَالِصًا بِلا شَكٍّ وَلَا اِشْرَاقٍ

حَسْبِيَ الْهِمِّي مِنْ كُلِّ مَنْ هُوَ دُونَهُ وَاللَّهُ

وَكَيْلِي مِنْ كُلِّ مَا سِوَاهُ أَمَنْتُ بِسِرِّ عِلْمِ

اللَّهِ كُلِّهِ وَعَلَا نِيَّتِهِ وَأَعُوذُ بِمَا فِي عِلْمِ

اللَّهِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ سُبْحَانَ

الْعَالِمِ بِمَا خَلَقَ اللَّطِيفِ فِيهِ الْمُخْصِي

لَهُ الْقَادِرِ عَلَيْهِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

پس نماز مغرب را بشرایط و اداء

آن بجا آورد و در فیه از جناب

صادق مرویست که فرمود

کسیکه بخواند نماز مغرب پس

بعد از آن حال آنکه کلام نکرده باشد

شروع نماید درین که بخواند و

رکعت نوشته شوند آن در رکعت

برای او و عیین پس اگر بخواند
 چهار رکعت نوشته شود برای او
 حجتی مبرور و احوط آنست که در میان
 این چهار رکعت کلام نکند و چون
 از دو رکعت اول فارغ شود
 بخواند اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ
 وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَإِنَّ

إِلَيْكَ لِرُجْعِي وَالْمُسْتَهْيِ وَإِنَّ لَكَ لِمَأْتِ

وَالْمُحْيِي وَإِنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذِلَّ وَنُحْزِلَ

وَنَاتِي مَا عَنهُ تَتَهَيَّ اللَّهُمَّ إِنَّا سَأَلُكَ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ

الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ

النَّارِ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنَ الْخُورِ

الْعَيْنِ بِغَزَّتِكَ وَأَنْ تُجْعَلَ وَسْعَ رِزْقِي

عِنْدَ كَبِيرِ سَنِيٍّ وَأَحْسَنُ عَمَلِي عِنْدَ أَقْرَبِ

أَجَلِي وَأَاطِلُ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ

مِنْكَ وَيُخَيِّلُ عِنْدَكَ وَيُزِيلُ لَدَيْكَ

عَمْرِي وَأَحْسَنُ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَ

أُمُورِي مَعْرِفَتِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى

أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ تَطَوَّلُ عَلَيْهِ

بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَابْدَأْ بِعَالِدَيَّ وَوَلَدَيَّ وَجَمِيعِ

اِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ

لِنَفْسِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وهم در فقه از جناب محمد باقر

مروست که آنحضرت فرمود

بدستیکه ابلیس جز این نیست که

پراکنده میسازد لشکر خود را لشکر
 شب را از وقت غروب افتاب
 تا بر طرف شدن سرخی مغرب
 و پراکنده مینماید لشکر روز را از وقت
 طلوع صبح تا وقت طلوع افتاب
 انتهى ترجمه الحدیث پس باید که
 درین ساعت از ذکر خدا غافل

نباشد که این دو ساعت ساعت
 غفلت اند ما تورا است هر که بخواند
 در میان مغرب و عشاء و رکعت
 نماز عقیده و دعا کند باین دعا
 که مذکور خواهد شد و سوال نماید از
 خدای تعالی حاجت خود را عطا
 سازد و او سبحانه او را آنچه سوال

نموده و طریقتش انست که بخواند

در رکعت اولی بعد سوره حمد

این آیه وَ ذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ

مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ یَقْدِرَ عَلَیْهِ

فَنَادٰی فِی الظُّلُمٰتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا

سُبْحٰنَكَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَدَرَجَاتُ

وَمِنْ بَعْدُ سُورَةُ حَمْدِ آيَةٍ وَعِنْدَهُ

مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ

وَرَقَةٍ إِلَّا أَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتٍ

الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي

كِتَابٍ مُبِينٍ وَرَقَمْتُ أَيْنَ دَعَا

بِحَؤْمَرِ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِمَفَاحِیْ

الْغِیْبِ لَا یَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیَ

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ لِیْ کَذَا

وَکَذَا پَسْ بِیْ اللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتِیْ

وَالْقَادِرُ عَلٰی طَلِبَتِیْ تَعْلَمُ حَاجَتِیْ فَاسْئَلُکَ

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ لِمَا قَضَيْتَ لِیْ

وَحَاجَتِ خُودِ رَا مَذْکُورِ سَا زِدْ

مروست از جناب رسالت ما

که فرمود وصیت میکنم شمارا بدو

رکعت نماز در میان شام و ن

در رکعت اول بعد از الحمد سور

اذا زلزلت الارض سیرده مرتبه

و در دوم سور

مرتب و هر کس این نماز را در سال

یک مرتبه بخواند از جمله محسنین
 نوشته شود و اگر در ماهی یک مرتبه
 بگذارد از جمله متقین و اگر در هفته
 یک مرتبه ادا نماید از جمله مصلین
 و اگر هر شب بگذارد و در هشت
 با من مراجعت کند یعنی نهایت
 قرب گزیند و ثواب آن بی حساب است

بجز خدای عزوجل و نیز مروست

هر کس میان نماز شام و خفتن

در شب پنجاه و دو رکعت نماز

بگذارد در هر رکعتی بعد سوره

حمد آیه الکرسی و سوره حمد و سوره

توحید و معوذتین پنج پنجاه مرتبه

و بعد از نماز پانزده مرتبه استغفار

کند و ثوابش را بوالدین خود بدهد
 کند حق ایشان بجا آورد و باشد
 پس شروع نماید در نماز عشا
 و بشرایط و ادای یک و کتب فقهیه
 مسطور است بجا آر و پس دو
 رکعت و تیر هشته بخواند و
 سنت است که در رکعت اول

سورة واقعه و در دوم سورة

توحيد بخواند از جناب سالتم^۴

ما ثور است هر که بخواند سورة واقعه

در هر شب نمیرسد با و پریشانی

هرگز سید این طاوس هلسند معتبر

از حضرت امام محمد تقی^۵ روایت

نموده که هر که بعد از نماز حضرت^۶ بوقت

مرتبه سورة انا انزلناه في ليلة القدر
 بخواند در آن شب تا صبح در امان
 و ضمان حق تعالی باشد از بلاها
 و سنت است خواندن آیه الکرسی
 بعد از نماز عشا که جناب علی بن
 ابی طالب همیشه درین وقت
 میخواندند از امام همام جعفر صادق

منقول است که نوری که سعی میکند

و روان میشود در پیش مومن

روز قیامت نور انا انزلناه است

و سنت است خواندن این دعا

برای طلب رزق بعد از عشا

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيْسَ لِي عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِي

وَأَنَا أَطْلُبُهُ بِحَرَائِثٍ تَحْطُرُ عَلَا

قَلْبِي فَأَجُولُ فِي طَلَبِ الْبُلْدَانِ وَأَنَا
 فِيمَا أَنَا طَالِبٌ كَالْحَيَّرَانِ لَا أَدْرِ
 أَمِ فِي سَهْلٍ هُوَامٌ فِي بَيْعِلٍ أَمْ فِي أَرْضٍ
 أَمْ فِي سَمَاءٍ أَمْ فِي بَرٍّ أَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلَى
 يَدَيَّ مَنْ وَمِنْ قَبْلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ
 أَنَّ عَلَيْهِ عِنْدَكَ وَأَسْبَابَهُ بِيَدِكَ
 وَأَنْتَ الَّذِي تَقْسِمُهُ بِطُفِكَ وَتُسَبِّهُ

بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْ

مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ رِزْقَكَ لِي

وَاسِعًا وَمَطْلَبَهُ سَهْلًا وَمَا خَذَهُ

قَرِينًا وَلَا تُعْنِي بَطْلِبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي

فِيهِ رِزْقًا فَإِنَّكَ غَنِيٌّ عَنْ عَدَائِي

وَأَنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَصِّلْ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَالْإِلَهِ وَجُدْ عَلَى عَبْدِكَ

بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ
 عَظِيمٍ وَمُسْتَحَبٍّ
 خَوَانِدَنِ سُوْرَةِ فَاتِحَةِ وَاخْلَاصُ
 مَعُوْذَتَيْنِ وَتَسْبِيْحَاتِ اَرْبَعَةٍ وَصَلُّوا
 رَبَّنَا وَآلِ اَوْ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَهَبْ
 وَازْجَلْهُ اُمُوْرٍ کِهْ دَرِیْنِ وَقْتِ
 مِیَاْدِ کَرْدِ خُوْرْدَنِ وَاَشَامِیْدِ

چنانچه مرویست که وقت نختن
 البسته چیزی باید تناول نمود و خصوصاً
 پیران را و ترک نباید کرد که اصل
 خواب دیدن و فساد و صحت
 و موجب ضعف مزاج و قوتیست
 و در حدیث معتبر دیگر منقولست
 که ترک طعام خوردن طرف شب

آدمی را پیر میکند و از امام موسی کاظم
 ما ثور است که چیزی خوردن
 شب را ترک مکن اگر چه پاره نان
 خشکی باشد که باعث قوت بدن
 و قوت جماع است و دیگر منقوت
 که طعام شب نافع تر از طعام
 روز است و رکی هست در بدن

که آنرا عرق عشا گویند اگر کسی شب

چیزی نخورد آن عرق تا صبح

نفرین کند و گوید خدا ترا سیر و

سیراب نکند چنانکه مرا کردسته و ^{تشنه}

کذاشتی پس بطریق و آداب منی که

در باب اول مذکور شد طعام

تناول نماید و ماثور است که ^نخورد

پیر شب نافع بود و اگر کسی شب

ماهی بخورد و بر سر آن چند دانه

خرمایا غسل بخورد تا صبح رک

فالج در بدن متحرک میشود و منقوت

که حضرت امام موسی کاظم در

وقت خواب شکر تناول میفرمود

و هر کس وقت خوابیدن بفت

برک از کاسنی بخورد آن شب از
 قویج امین باشد و در شب ایستاد
 آب خوردن باعث غلبه زردی
 و صفرا میشود و از حضرت امامین^{المتقین}
 امیرالمومنین^{علیه السلام} ماثور است که آب
 ایستاده مخورید که باعث درد
 میشود که دوانداشته باشد مگر آنکه

خدا عافیت دهد و چون دست
 بشوید باید که خوب پاک نماید تا چر
 آن برطرف شود چرا که سبب
 بادست چرب آلوده بخوابد
 شیطان برود دست یابد یا دیوانه
 شود پس ملامت نکند مگر خود را
 و منقول است که اطفال خود را

در وقت خوابیدن دست و پا

او شان را بشوید که اگر نکند شیطان

ایشان را می بویید و در خواب

می ترسند و از حضرت ولایت^۳ اتمام

ماثر است که پیش از خواب

بیت الخلا برود و بعد از آن

بجواب برود و مروی است

که هر کس با وضو بخوابد چنانست
 که تا وقت بیدار شدن نماز کرده
 باشد و چون بیدار خواهد که بخوابد باید که
 سرمه بکشد چنانکه ماثور است
 که سرمه کشیدن نزد خواب اما
 از نیکه نازل میشود و چشم و نیز
 ماثور است که لازم بگیرد سرمه

داون را به رستیکه آن خوشبو

میکند دهان را و چون خواهد

که سر نه بکشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

اَسْئَلُکَ بِحُجَّتِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ

اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

تَجْعَلَ النُّوْرَ فِیْ بَصْرِیْ وَالبَصِیَّةَ

فِیْ دِیْنِیْ وَالبَقِیْنَ فِیْ قَلْبِیْ وَالاِخْلَاصَ

فِي عَمَلٍ وَالسَّلَامَةِ فِي نَفْسٍ وَالسَّعَةِ

فِي رِزْقٍ وَالشُّكْرِ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

وَأَرْجُو أَنَّكَ تَعْلَمُ مَا أَبْطَلْتُ

مَا تَوَرَّاسْتُ كَمَا هِيَ كَمَا كُنْتُ

طَائِفٌ بِكَ وَكَرْهِيْنٌ بِكَ هَمَّ بَالِي

نَيْسْتُ وَجَنَابَ رَسَالَتِكَ

مِنْ أَرْجَاؤِ سِرْمَةٍ كُنْتُ

میل در دیده راست و سه میل

در دیده چپ و خواب بر چهار

اسم است خواب اما بر قفا و خواب

مومنان بر جانب راست خواب

کافران بر جانب چپ خواب

شیطان بر روی و هر کس وقت

خوابیدن دست راست را

در زیر خساره راست گذارد و بگوید

بِسْمِ اللَّهِ وَضَعْتُ جَنِيَّ لِلَّهِ عَلَى مِلَّةِ

رَسُولِ اللَّهِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ

وَلَا يَكُنْ مِنْ أَفْرَاضِ اللَّهِ طَاعَتُهُ مَا شَاءَ اللَّهُ

كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ از در د و فرود

آمدن خانه محفوظ ماند و ملائکه را

استغفار کنند و اگر بگوید بِسْمِ اللَّهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

صد هزار حسنه برایش نویسند

و صد هزار سئيه محو کنند و صد هزار

درجه بلند نمایند و هر کس وقت

خواب سه مرتبه گوید **يَفْعَلُ اللَّهُ**

مَا يَشَاءُ بِقُدْرَتِهِ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

چنانست که هزار رکعت نماز کرد

باشد و اگر سه مرتبه بگوید استغفر الله

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَآتَى

إِلَيْهِ كُنَّا بِهَذَا آمُرُزِيدُ هُنُوْدُ كِيْهِ

مثل ایام دنیا و یاکف دریا و

ریک عاج باشد از امام بحق

ناطق حضرت جعفر صادق علیهما السلام

است که فرمود نیست بنده که

نخواند آخر سورة كهف را قوت

خواب مكر اينكه بيدار ميشود و در

ساعتى كه ميخواند و اين از مجربات

است و از امام به امام محمد باقر

مروست كه فرمود كسيكه بخواند

اين كلمات را پس من ضامنم

باينكه نرسد باو عقرب و نه كرنده

تأصبح كنه أعوذ بكلمات الله التامات

التي لا ينجأ ونزهن بن ولا فاجر

من شر ما ذرأ ومن شر كل

دابة هوأخذ بناصيتهما إن

ربّي على صراط مستقيم

واز جناب امام جعفر صادق

مروست که هرگاه تری از

احلام پس بگو در رخت خواب

خو واللهم اني اعوذ بك من الاحلام

وامن شر الاحلام ومن ان يتلاعب

بالشيطان في اليقظة والمنام

وسنت است خواندن تسبیح

جناب سیده النسا فاطمه وقت

خضن و درین باب احادیث

بسیار از ایام اظهار وارد است
و یکدیگر وقت خواب اسم
الباعث صد مرتبه بخواند و بگوید
دست خود را بر سینه خود زند
نماید خدای عز و جل باطن او را روشن
گرداند دل او را وسیع طوسی
علیه الرحمه در متجد خود آورده

کسیکه خواهد دیدن مرده در خواب

پس باید که بگوید اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ

الَّذِي لَا يُوصَفُ وَالْإِيمَانُ يُعْرِفُ

مِنْهُ مِنْكَ بَدَتِ الْأَشْيَاءُ وَالْيَكْ

تَعُودُ مَا أَقْبَلَ مِنْهَا كُنْتَ مَلْجَأَهُ وَمَنْجَاةُ

وَمَا أَدْبَرَ مِنْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ مَنْجَا وَلَا مَلْجَأُ

مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَاسْأَلْكَ بِدَلَالِهِ

إِلَّا أَنْتَ وَأَسْأَلُكَ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبِحُجَّتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ

وَالهِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِحُجَّتِ خَيْرِ الْوَصِيِّينَ

وَبِحُجَّتِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَبِحُجَّتِ

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمَا

سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِمُ

الْجَمْعُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تَرِنِي مِثِّي فِي الْحَالِ الَّتِي هُوَ فِيهَا

و در کتاب خواص القرآن آورده

گسیکه مبتلا شود بمرضی و دشوار

شود برا و دفع آن پس باید که

طهارت نماید و پوشد پاکیزه تر

لباس خود و بخوابد بر فرش پاک

و نباشد نزد او زنی و بخواند سوره

الم نشرح و سورة و الصبحی ہر یک
 پانزدہ مرتبہ و سوال نماید خدایا
 اینکه ظاہر نماید مرا و را دو اسم
 آن پس بدستیکہ آن شخص را
 میاید بسوی آن انشاء اللہ تعالیٰ
 و کفعمی آوردہ کسی کہ خواہد دید
 یکی از انبیاء و ائمہ یا دیگر مردمان

یا فرزندان را در خواب پس باید
 که بخواند الشمس و اللیل و قدر و
 حمد و اخلاص و معوذتین پس
 بخواند سورة اخلاص صد مرتبه
 و در ودفتر تدبر بنی و آل او
 صد مرتبه و بخوابد بر جانب راست
 با وضو پس بدستیکه آن شخص

خواهد دید شخصی را که اراده نماید
 انشاء الله تعالی و کلام نماید با او
 و بآنچه اراده نماید از سوال جواب
 و هر که بخواند شب جمعه بعد فراغ
 از نماز حقن سوره کوثر هزار مرتبه
 و در و در بنی و آل او هزار مرتبه
 بیند جناب سالست مآب

را در خواب پس بخواب

باب چهارم

در افعال و اعمالی که از نصف

شب تا طلوع صبح بعمل باید آورد

شیخ در تهذیب بسند صحیح از حضرت

امام جعفر صادق علیه السلام روایت نمود

که آن حضرت فرمود نیست بنده

مگر اینکه بیدار میشود و در هر شب بجا
 یابد و باریس اگر بر خیزد و خواهد بود
 ثواب برای او و اگر بر نخیزد
 میکشاید شیطان میان پایها
 خود را پس شاش میکند در گوش
 او و الحدیث و هم از آنحضرت
 ماثور است که فرمود شرف

و بزرگوارى مومن برخاستن
 اوست در شب و عزت او
 استغنا و بی نیازی اوست از
 مردم پس چون بگردد بر فرش
 خواب خود بیدار شود پس بگوید
 بگوید لا اله الا هو الحى القيوم وهو
 على كل شيء قدير سبحان الله

رَبِّ النَّبِيِّنَ وَاللهِ الْمُرْسَلِينَ سُبْحَانَ
 اللهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا
 فِيهِنَّ وَمَا الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا
 فِيهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَچون بر خیزد این پنج
 آیه را که از آخر سورة عمران است

يُجَازِدُ انِّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

لَايَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ

يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى

جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

وَرَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مِنْ

تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ خُزِّيَتْهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْإِيمَانِ إِنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُوا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا
مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و چون نصف شب میشود داخل

میشود و وقت نماز شب و میگذرد

تا طلوع فجر و هر قدر که صبح نزدیک

باشد بهتر است و این نماز بنیت

میکند که دست چنانچه از جمله وصیتهای

که جناب رسالت مآب علیه السلام

ایجاب فرموده و این بود که یا علی

لازم گیر نماز شب را و سه مرتبه

این کلمه را فرمود و نماز شب

باعث روشنی قبر میشود پس چون

خواهد که شروع نماید در نماز شب

بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهُ إِلَيْكَ

بِالْأَمْرِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

وَاقْدِمْهُمْ بَيْنَ يَدَيَّ حَتَّى تَجْعَلَنِي

بِهِمْ وَجِئَهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ

الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْهِمُ ارْحَمْنِي بِهِمْ وَلَا تَقْدِرْ

بِهِمْ وَاهْدِنِي بِهِمْ وَلَا تُضِلَّنِي بِهِمْ

وَارْزُقْنِي بِهِمْ وَلَا تَحْرِمْنِي بِهِمْ وَأَقِمْ لِي

حَوَاجِيَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَٰ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ

مِشْت رَكَعَتِ اسْتِ دَوْرَكَتِ

اول را شروع نماید بیکبریات
 سعه و در هر یک از رکعت اول
 و دوم بعد از حمد سوره قل بگویند
 احدی مرتبه بخواند اگر چنین کند
 مانند میان او و خدای تعالی
 هیچ کناهی مگر آنکه آمرزیده شود
 شیخ طوسی ره نقل نموده کسی که باشد

مرا و رادشمنی که ایذا دهد اورا پس

باید که بگوید در سجده دوم از دو

رکعت اول نماز شب اَللّٰهُمَّ اِنِّ

فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ شَرٌّ لِّیْ وَلِقَاءُ لِّیْ

عَرَضَنِیْ لَیْکَ اِنَّ اللّٰهُمَّ فَاصِرُهُ

عَنِّ یَسْقِمْ عَاجِلٌ یَّشْغَلُهُ عَنِ اللّٰهُمَّ

قَرِّبْ اَجَلَهُ وَاَقْطَعْ اَثَرَهُ وَعَجِّلْ یَا رِیْبَ

ذَلِكَ السَّاعَةِ السَّاعَةِ وَرَشَّ رَكَعَتِ
 وَبَكْرَسَتْ اِسْتِ خَوَانِدَن سَوْرَهَا
 دَر اَزْمَلْ كَهْفِ وِيسِ مَانْدَانِ
 اَكْرَوْقَتِ وَفَاكَنْدِ وَكَرَنَه سَوْرَه
 كِه خَوَاهِدِ پِسِ شَرْعِ نَمَايَدِ دَر خَوَانِدَن
 دُو رَكَعَتِ شَفْعِ دَر رَكَعَتِ اَوَّلِ
 بَعْدِ اَزْ حَمْدِ سَوْرَةِ قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ

و دستانی بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق

و قنوت در نماز شفع نیست پس

شروع نماید در یک رکعت و تر

و ابتدا نماید به تکبیرات سعه و بخواند

در آن بعد از سوره حمد قل هو الله

سه مرتبه و معوذتین پس بلند نماید

دستهای خود را بدعا و بخواند

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ

اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ

الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ

وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

وَدُعَايَاهِ قَوْتٌ وَتَرْسِيَاةٌ

واین مختصر کنجایش ذکر آنها ندارد

من شَارَ فَلْيَرْجِعْ إِلَيْهَا پس هر دعا
 که خواهد بخواند و سنت است که
 برای چهل کس از مومنین باز یاده
 از آنها دعا نماید برین مَطْلَعُ اللَّحْمِ
 اِنْغِفِرْ فُلَانٍ فُلَانٍ و کسیکه چنین کند
 مستجاب شود دعای کردن او
 انشأ الله تعالی پس بگوید مفتاح

مرتبہ و بروایت دیگر صد مرتبہ

اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ پس یکوی

ہفت مرتبہ اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَجِّعِي ظُلْمِي

وَجُرْمِي وَاسْرِافِي عَلَى نَفْسِي وَآتُوبُ اِلَيْهِ

پس یکوی ربِّ اَسْأَلُكَ وَظَلَمْتَ

نَفْسِي وَبِئْسَ مَا صَنَعْتُ وَهَذِهِ

يَدَايَ يَا رَبِّ جَزَاءِ بِمَا كَسَبْتُ وَ

هَذِهِ رَقَبَتِي خَاضِعَةٌ لِمَا آتَيْتَ وَهَآ

أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ فَذُنْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسٍ

الرِّضَا حَتَّى تَرْضَى لَكَ الْعُتْبَى لَا أَعُوذُ

بِشَيْءٍ سِوَاكَ مِنْ عَذَابِكَ يَا رَحِيمَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ

وَايْنِ عَابِجُوا نَدْرَبُ غَفْرِي وَاجْمَعْنِي

وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ لَتَوَّابُ الْعَفْوَ الرَّحِيمُ

پس رکوع کند و نماز را تمام کند
 و مستحب است خواندن این دعا
 بعد و ترسه مرتبه بِبُحَّانَ رَبِّي الْمَلِكِ
 الْقُدُّوسِ الْحَيِّ الْغَرِيزِ الْحَكِيمِ وَ
 عَاثِمِ بَدْعَايَ خَيْرِينَ أَنْ أُنْسِتَ
 أَنْجِيكَ يَا مَوْجُودًا فِي كُلِّ مَكَانٍ لِعَلَّكَ
 تَسْمَعُنِي أَيُّ فَقْدَ عَظَمَ جُرْمِي وَقَلَّ

حَيْلُكَ مُوَلَّيَ يَامُوَلَّيَ أَيْ الْأُمُورِ

أَتَذَكَّرُ أَيُّهَا النَّسِيُّ وَلَوْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا الْمَوْتُ

لَكُنْفَى كَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

أَعْظَمُ وَأَدْهَى مُوَلَّيَ يَامُوَلَّيَ

حَتَّى مَتَى وَإِلَى مَتَى أَقُولُ لَكَ الْعُنْبِيَّةُ

بَعْدَ أُخْرَى تُرَلَّا تُجِدُ عِنْدِي صِدْقًا

وَلَا وَفَاءَ فَيَا غَوْنَاهُ تُرَوَّاعُونَ يَا بَكَ اللَّهُ

مَنْ هُوَ قَدْ غَلَبَنِي وَمِنْ عَدُوِّهِ

اسْتَكَلَبَ عَلَيَّ وَمِنْ دُنْيَا قَدْ تَبَيَّنَتْ

لِي وَمِنْ نَفْسٍ أَمَّا بِالسُّوءِ الْأَمَّا حِمِّ

رَبِّي مُوَلَّيْ يَأْمُوَلَايَ إِنْ كُنْتُ

رَحِمْتُ مِثْلِي فَأَرْحَمْنِي وَإِنْ كُنْتُ قَبِلْتُ

مِثْلِي فَأَقْبِلْنِي يَا قَابِلَ السَّحَرَةِ أَقْبِلْنِي يَا مَن

لَمْ أَسْأَلْ تَعْرِفْ مِنْهُ الْحُسْنَى يَا مَن يُغَايِبُنِي

بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَمَسَاءً أَرْحَمَنِي يَوْمَ
 أُنِيتُكَ فَرْدًا اشْخِصْ إِلَيْكَ بَصَرِي
 مُقَلِّدًا أَعْمَلُ قَدْ تَبَرَّأْتُ جَمِيعُ الْخُلُقِ مِنِّي
 نَفْسُ أَبِي وَأُمِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كِدِّي
 وَسَعْيِي فَإِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمْنِي وَمَنْ
 يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي وَمَنْ
 يُنْطِقُ لِسَانِي إِذَا خَلَوْتُ بِعَلَى وَسَلَوْتُ

عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ فَإِنَّ

الْمُهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ وَإِنْ قُلْتَ لَمْ

أَفْعَلْ قُلْتَ أَلَمْ أَكُنِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ

فَعَفُوكَ عَفُوكَ يَا مُوَلَايَ قَبْلَ أَنْ تَكُونَ

الْأَبْدَانِ سَرَابِيلَ الْقَطْرِ أَنْ عَفُوكَ عَفُوكَ

يَا مُوَلَايَ قَبْلَ أَنْ تَغْلُ لَأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ

الامام بحق ناطق حضرت جعفر صادق
 ما ثور است کسی که باشد مرا و راستو
 خدای تعالی حاجتی پس باید که
 بر خیزد در شب و غسل نماید و
 بنوشد پاکیزه ترین جامهای
 خود و بکیرد در ظرف کوچک
 ابی و بخواند بر آن سوره

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ وَهُوَ مُرْتَبِعٌ بِمَا يَشَاءُ
 اِنَّ اَبَّكَرَ وِجَايَ نَمَازِ خُودِ وَجَاءُ
 سَجْدَةُ خُودِ پَسِ بَخَوَانْدِ وَرُكْعَتِ
 نَمَازِ وَدِرْهَرِ وَرُكْعَتِ بَعْدَازِ
 حَمْدِ سُوْرَةِ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةِ الْقَدْرِ
 بَخَوَانْدِ پَسِ سَوَالِ نَمَازِ حَاجَتِ
 خُودِ رَپَسِ بَرَسْتِيْكَ اِنَّ كَسِ

سزاوار است اینکه برآورده شود

حاجت و انشاء الله تعالی

مروست هر که کم شود از و چیز

پس بایستد در گوشهای خانه خود

در نصف شب و بختا و مرتبه بگوید

المعید پس بگوید یا معید ر و علی

کذا پس در بختا خبر غایب باو

برسد یا غایب خود نیاید

خامنه

در اعمال و ادعیه متفرقه که اختصار

بوقتی دون وقتی نذار و از جناب

جعفر صادق ماثور است که

مداوا کنید بیماران خود را بصدقه

و دفع کنید بلاها را بدعا و طلب

فرود آمدن روزی کنید بصدق
 و از آنحضرت مأثور است که فرمود
 که هیچ چیز بر شیطان ثقیل نیست
 از صدقه بر مومن و از حضرت
 رسول منقولست که زمین قیامت
 همه آتش است مگر سایه مومن که
 تصدق او سایه اوست و ایضا

و است که تصدق از مرکب

نگاه میدارد و از امام محمد باقر

نقل است که تصدق فقر را دفع

میکند و عمر را زیاده میکند و در

بعضی روایات است که تصدق

بهشت و نوع از انواع بلا را دفع

میکند و از امام بحق ناطق حضرت

جعفر صادق مرویست که بگوید:

علتی که عارض شود و حال آنکه ظا

شوی زیر آسمان بلند نمائی دستها

خود را اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَيَّرْتَ أَقْوَامًا

فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ

نَزَعْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ

الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا نَحْوِ لَا فَيَأْمَنُ لِمَالِكٍ

کشفِ ضرّی و لا تحویلہ عنی احب
 غینہ صلّ علی محمد و آل محمد و اکشف
 ضرّی و حوالہ الی من یدعو معک
 الہا اخر فانی اشہد ان لا الہ غیرک
 و ایضا منقولست کہ چون مریض
 شود طفلی بالای بابم برآید ما در
 آن طفل و بکشاید مقنع خود را و طاق

نماید مویهای سر خود را بسوی

آسمان و سجده کند و بگوید اللَّهُمَّ

زَبَّانْتَ عَطَيْتَهُ وَأَنْتَ وَهَبْتَهُ لِلَّهِ

فَاَجْعَلْ هَيْبَتَكَ الْيَوْمَ جَدِيدَةً وَأَنْتَ

فَاذْ مُقْتَدِرُ كُلِّ شَيْءٍ وَاسْتَغْفِرُكَ

خود را که اینک صحیح شده باشد و

او از حضرت امام حسن عسکری

ماثور است برای در دسرا نیکه
 بخواند بر کاسه آب اولم بر الذین
 هَمَزُوا اَز السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ كَانَتْ
 رَقَافَتَقْنَاهَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَلِكِ شَيْئًا
 حَيًّا اَفَلَا يُؤْمِنُونَ پس بیا شامد آنرا
 از جناب علی ابن ابیطالب
 ماثور است برای در دودمان

مسح نما موضع سجده خود را پس

مسح نماید آن در دناک را و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَالشَّافِي لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

إِلَّا بِاللَّهِ كَفَعْنِي نَقْلَ نَمُودِهِ كَمَا يَأْتِي شَدُّ

بِحِطِّ إِمَامِ رِضَاءٍ كَمَا بِرِسْتِكَ نَوَاشِدُ

میشود برای تب بر سه پاره کاغذ

نوشته میشود و بر اول بعد بسم الله

لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ وَبِرُّوْمِ

بعد بسم الله لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ وَبِرِّ يَوْمِ بَعْدِ بسم الله

الْأَلَهَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

پس خوانده شود برپایه سوره

توحید سه مرتبه و فرو برد آنرا

صاحب تب سه روز هر روز

یکی را صحیح خواهد شد انبشار الله تعالی

برای دشواری ولادت بنو

بر و رقی لبیم الله الرحمن الرحیم کانهم

یوم یرون ما یوقعدون لم یلبثوا

الأساعة من نهار کانهم یوم یرونها

لم یلبثوا إلا عشیة أو ضحیة اذ قالت

عمران ربانی نذرت لك ما فی بطنی محرراً

پس به بند و آزار بران رست
 حالبه پس چون وضع حمل شود
 پس بکشاید آزار در کتاب بلد الاثن
 منقولست از جناب سالت ماه
 کسی که بخواند دو رکعت نماز بجز
 سوره که خواهد و بخواند بعد آن
 هر دو رکعت آیه الملك پس بگوید

يَا رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمُهُمَا

تُعْطِي مِنْهُمَا مَنْ تَشَاءُ وَتُمْسِكُ مِنْهُمَا

مَنْ تَشَاءُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ

عَنِّي دَيْنِي اَوْ اِنَّمَا يَدُ خدای تعالی

قرض اور اگر چه باشد بر او پر

زمین از زرا الحدیث مروست

که شخصی را بر وند برندان پس

گذشت بر دیواری که نوشته بود

مَرْوِیَاوَلِّیْ فِی نِعْمَتِی وَیَا صَاحِبِی فِی

وَحْدَتِی وَیَا عَدَّتِی فِی کَرَمِی پس بخواند آنرا

و تکرار نمود آنرا پس نجات یافت

از آن پس باز آمد بسوی آن دیوار

پس نیافت بر آن چیزی نوشته

و اما آیات حفظ پس کسیکه بخواند

آنرا یا همراه خود دارد و خواهد بود

در حفظ خدا و حمایت او و آنست

و لا یؤدّه حفظهما و هو العلیّ العظیم

فالله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین

له معقبات من بین یدیه و من

خلفه یحفظونه من امر الله ان ربی

على كل شیء حیظ انا نحن نزلنا الذکر

وَأَنَا لَهُ كَافِظُونَ وَحَفِظْنَا هَا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَحَفِظْنَا مِنْ كُلِّ

شَيْطَانٍ مَا رَدَّ أَنْ كُلُّ نَفْسٍ لَهَا عَلَيْهَا

حَافِظٌ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُ

هُوَ يُدِي وَيُعِيدُ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالَ لِمَا يَرِيدُ هَلْ

حَدِيثُ الْجُنُودِ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ بِاللَّذِينَ

كُفْرًا فِي تَكْذِيبِ وَاللّٰهِ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُحِيطٌ

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

از جناب ولایت مآب ماثورا

کسیکه ظلم کرده شود پس باید که وضو

نماید و بخواند دو رکعت نماز و

طول دهد رکوع و سجود آخر پس

چون سلام بخواند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ يَكُنْ اَرْمَرْتَبِيسْ

بدرستی که حق تعالی بزرودیک

میفرستد برای او نصر و مدد را و

هر که مداومت نماید بخواند این

دعا خدای تعالی عمر بسیار با و

عطا نماید اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ صِحَّةً

فِیْ تَقْوًیْ وَ طُوْلَ عُمُرٍ فِیْ حُسْنِ

عَلِيٍّ وَرِزْقًا وَاسْعًا لَا تُغْذِي بَنِي عَلَيْهِ

سَيِّدِ بْنِ طَاوُسٍ بَسْمَةً مُعْتَبَرَةً

جَمِيلِ بْنِ دِرَاجٍ رَوَايَتِ كَرْدِ

اَسْتِ كِه مَرْدِي بَخْدَمَتِ حَضَرِ

اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ ۴۴ اَمْدُ وَكُفْتُ

اِي مَوْلَايِ مَن عَمَرِ مَن بِيَارِ

شَدِه وَخُوشَانِ مَن مَرْدِ نَدِ وَ

مونسى ندارم و ميتسم كه مراينز
 مرك دريابد حضرت فرمود كه
 برادران مومن صالح براى انس
 گرفتن بهتر اند از اقارب و اگر
 درازى عمر خود و خوششان و
 دوستان را خواهى اين دعا را
 بعد از هر نماز بخوان اللهم صل

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنَّ رَسُولَكَ

الصَّادِقَ الْمُصَدِّقَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ

وَاللَّهُ قَالَ إِنَّكَ قُلْتَ مَا تَرَدَّدْتُ فِي

شَيْءٍ أَنَا فَاغْلِظْ كَرْدِي فِي قَبْضِ رُوحِ

عَبْدِي الْمُؤْمِنِ بِكَهَ الْمَوْتِ وَأَنَا أَكْرَهُ

مَسَاءَتَهُ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ لَوْلِيِّكَ الْفَرَجَ

وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَلَا تَسْؤُنِي
 فِي نَفْسِي وَلَا فِي أَحَدٍ مِنْ أَجَنِّي
 واکرخواهی یک یک دوستان
 خود را نام ببر و لا فی فلان و
 لا فی فلان را وی گفت چون
 براین دعا مداومت کردم
 چندان عمر یافتم که از زندگانی

ملول شدم و این عابسیار معتبر است

بحمد الله واحسانه وفضلته وامتنانه
کتاب وظایف نامه سلطان
بشال واجب الاتمال محمد
مملکت ماه فکرت رفعت شاه
جم جابه کیوان با رکاه فریدون
دادکستر ابو الفتح معین الدین
سلطان زمان نوشیروان

عادل محمد علی شاه بادشاه

غاری عظم الله قدره و انقذ

فی البریة حکمه و امه

بمطبع شاهى در سنه یک هزار و صد

و پنجاه و چهار هجری طبع یافت

خالق الارض و السما صفا

لیل و نهار را بد و امم ذکر

آن خسرو هنر پرور منوچکرو
 و همای همایون دولتش را که
 بال اقبال عمو ما بر جهانیان
 و خصوصاً بر اهل فضل و براعت
 کشاده است سایه کسرتار او
 وَ هَذَا دُعَاءُ لَا يَرُدُّ فَاتَهُ
 صَلَاحُ لِأَصْنَافِ الْبَرِيَّةِ شَامِلُ

CALL No. ۲۹۷۵۰۷
 ACC. NO. <۲۰۲
 AUTHOR معین الدین ابوالفتح
 TITLE وظائف ناس سلطان

۲۹۷۵۰۷
 ۳۳۳
 <۲۰۲
 وظائف ناس سلطان

AT THE TIME

Date	No.	Date	No.

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

